GIÁM ĐỐC NGƯỜI ĐÔNG DƯƠNG SỐ 2886 — MỖI SỐ : 0$04 — NGÀY THỨ NĂM 28 OCTOBRE 1926

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

DEPOT LEGAL INDOCHINE N° 647

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ, Phan-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9 00	4 50	2 25	
Ngoại-quốc	14 00	7 00	3 50	
Các làng và các công-sở	10	5 00	2 50	

Mua mua báo sẽ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng. Các ngài mua báo xin gửi trả cho hiện trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur
61-63, Rue du Coton, Hanoi

Fondateur : P. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỤC
Administrateur-gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique :
TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix mogens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$30 le c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$15 le c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 le c/m
Petites annonces classées. . . : 0$20 la ligne

Nữ-công học-hội ở Vinh

Nữ-công học-hội ở Vinh, cơ sở tuy đã khởi lập từ năm ngoái, nhưng buổi mới bắt đầu, chương trình cũng chưa lấy gì làm hoàn thiện, công việc cũng chưa lấy gì làm khoáng trương cho lắm. Ngày 10 Octobre vừa rồi, các bà hội-viên có họp đại hội-đồng để trình bầy các công việc hành động của hội năm 1925-1926, và để tổ chức xếp đặt cho thật được hoàn thiện. Nghiệm cái lòng nhiệt thành của các bà hội viên, cùng cái lòng hoan nghênh của những người tán trợ, thì công việc của hội ngày thêm tiến tới, thế lực của hội ngày thêm mở mang, đó là một điều ta có thể đoán trước được.

Ở xã-hội ta bây giờ, việc giáo-dục con gái cũng là một việc rất cần thiết, không nói thì ai cũng đều biết như thế rồi. Xưa kia thì vì sự dạy dỗ con gái không ai săn-sóc đến, không được nhờ sự học-vấn để mở-mang trí-não, đành chịu phận ngu dột yếu hèn, không đủ sức đóng góp cái bản-phận của mình với xã-hội, đó không những là thiệt-thòi riêng cho bên nữ-giới, mà cũng là một sự thiệt hại chung cho cả một nhân quần. Đến bây giờ phong hội đã khai thông, pháp học đã đổi mới, trường nữ-học mở ra đã nhiều, con gái cũng đã có trường học, có thầy dạy, cũng được hưởng sự giáo-dục chẳng kém gì con giai. Con gái ta lại phần nhiều có tính thông minh, có chí kiên nhẫn, sự học-vấn cũng thật là tiến tới, chẳng kém gì con giai. Trong khoảng mấy năm nay, đã có người đỗ bằng sư-phạm, có người đỗ bằng cao-đẳng tiểu-học, có người theo học ở trường trung-học Pháp, có người theo học ở các trường các-lẳng Đông-dương, kể về đường học-vấn trí-thức, thì nữ-giới ta bây giờ, vì với nữ-giới ta xưa kia, thật cũng đã hơn nhiều, đáng mừng cho sự tiến-hóa của dân-tộc Việt-Nam ta đó.

Đi đành rằng thế, nhưng cũng vẫn có điều đáng lo; lo là đương cái buổi tân cựu giao thời này, nữ-giới ta bị cái phong-trào xô đẩy quá mạnh, phần nhiều hiểu lầm chữ tự-do, chữ bình-quyền, chỉ trí-sinh về chuyện viển vông, chỉ ham đua về sự mới lạ, mà về đường đức hạnh và về việc thường-thức của đàn bà, trong bao nhiêu năm nay, đã rèn đúc được biết bao nhiêu mẹ hiền, vợ đảm, dâu thảo, gây dựng được mối hạnh-phúc cho gia-đình, xây đắp được nền phong-hóa cho xã-hội, thì hình như cho là trần hủ, là bó buộc, mà ít người thèm để ý đến nữa. Nếu bảo rằng thời thế đổi thay, sức người không thể tranh lại được, đành cứ bó tay mà chịu, cho ngọn nước thủy triều chảy xuối, thì sự phòng phạm đã phá toang ra, trong vài ba mươi năm, còn chưa biết đến đâu là bờ bến. Vậy những người có lòng nghĩ đến thế-đạo nhân-tâm, tưởng cũng nên hết lòng hết sức, tìm phương-pháp để bổ-cứu giữ gìn, được phần nào hay phần ấy, há nên cho là việc không làm được, mà ngảnh mặt làm thinh.

Mấy tháng trước đây, Nữ-công học hội ở Huế thành lập, bây giờ ở Vinh, Nữ-công học hội lại khoáng-trương lên, xem cái chương-trình và thể thức dạy học của hai hội ấy, mục-đích cũng thật là chính đại, ý tứ cũng thật là sâu xa, nhờ tấm nhiệt-thành của các bà hội-viên và những người vui lòng tán trợ, thế-lực hội chắc còn rộng lớn thêm, kết quả sau này sẽ được mười phần tươi tốt. Hà-nội là nơi tụ hội đã các hạng người, là nơi thanh danh văn vật, kiến văn và trí-thức cũng rộng rãi và mở-mang hơn mọi nơi, thì việc giáo-dục con gái lại là rất cần, mà nữ công học hội tưởng cũng nên có mới phải. Vậy các bà có thế-lực, có vị-vọng, tưởng cũng nên họa theo với hai xứ trong Trung-kỳ mà đứng lên xướng lập. Phàm ở đời việc gì cũng thế chỉ khó buổi bắt đầu và sự không có người xướng khởi. Nếu người có thế-lực, có vị-vọng mà lại có nhiệt-thành, có nghị-lực, đứng lên hô-hào tổ-chức, thì lo gì chẳng một người xướng, trăm người họa, thành lập dễ như giở bàn tay. Lại còn thế này nữa: Nữ-công học hội là cốt để dạy nữ-giới mình giữ gìn lấy nền nếp cũ, rèn tập lấy công việc cần, cũng có chút giúp đỡ chính phủ về việc giáo-dục con gái; chính-phủ tất cũng sẵn lòng giúp đỡ bền vực cho; xem ngay hội Nữ-công ở Huế, thì quan Khâm-sứ Trung-kỳ rất vui lòng kích khuyến, hội Nữ-công ở Vinh, thì quan công-sứ Nghệ rất là tỏ ý ngợi khen. Vậy nếu bây giờ ở nơi khác có được những người có vị vọng có thế-lực đứng lên xướng lập, thì dưới được lòng tin cậy của quốc dân, trên lại nhờ sức bảo trợ của chính-phủ, việc thành lập tất cũng có phần dễ và mau, mà thế-lực của hội lan ra tất cũng rộng, mấy ra sau này nữ-công học hội mở khắp cả mọi nơi, nữ-giới ta nhờ có giáo-dục mới mà trí-thức được khai thông, lại giữ được nền nếp cũ mà phẩm cách không đến nỗi trụy lạc, thì cái công những người xướng lập ra hội nữ-công này thật không phải nhỏ vậy.

H. T. B.

Việc Thế-giới

(ĐIỆN TÍN)

Ngày 23 Octobre 1926

Nước Pháp

Đảng xã-hội

Đảng xã-hội ở quận Seine không ưng phản kháng công việc của M. Paul Boncour ở Genève. Đảng ấy định trong cuộc bầu-cử nguyên-lão nghị-viện sẽ liên-lạc với đảng cộng-sản hay là đoàn-thể cấp-tiến.

Nước Bỉ

Một thứ

Tại hội đồng các quan thượng-thư, M. Franequi đã trình bày về công việc đi công-cán ở Londres. M. Franequi báo tin rằng trái khoán 100 triệu dollars đã điều đình xong. Trái-khoán phát hành mỗi phiếu là 90 francs. (?) Và các việc buôn bán ở trong thì vẫn để tiền franc, về việc buôn bán với ngoài thì sẽ đặt một thứ tiền-tệ mới gọi là *Belgat*, nghĩa *Ducat belge*, giá trị thì bằng năm lần tiền *franc*, trong lúc chiến đấu việc hối đoái này, nghĩa là một *livre sterling* bằng 35 *belgats*.

Nước Nga

Một cuộc hội-nghị

Đảng cộng-sản đã họp kỳ hội-nghị thứ 15 ngày hôm nay. Trước đây ban kiểm-soát đã họp. Các việc hành-động đảng phản kháng là MM. Trotsky, Zinoviev, Kamenev, và Piatakov bị khiển trách về tội trái kỷ luật. M. Trotsky sẽ bị chỉnh chửa, M. Kamenev không được ứng cử vào phòng chánh-trị. Cái cớ đó bị bãi, hội-đồng cho là một cái biểu hiện rõ lắm, không thể dùng cho một chính-phủ chính thức.

Hoa-kỳ

Bài tuyên cáo của các nhà ngân hàng quốc-tế

M. Mellon đáp lại bài tuyên cáo của các nhà ngân-hàng, có bành vực cái chế độ bảo-hộ mậu dịch của Hoa-kỳ. Ông nói sửa đổi lại cái chế độ mậu-dịch thì thành ra hạn chế sự mua hàng-hóa ngoại quốc, trước nhất là thiệt cho các nhà chế tạo Âu-châu.

Nước Đức

Việc phế đế Đức

Báo *Montag Morgen* báo tin rằng phế-đế có mới năm chục viên ngoại giao, và thượng quan cũ đến dự một cuộc sẵn bữa tại lâu Romin-en. Chưa biết ai sẽ đại diện phế đế để tiếp khách.

M. Loebe nghị trưởng nghị viện Đức có nói phế-đế trở về, thì thực là hại cho nước Đức.

Nước Ý

Việc nội chánh

Theo như một bức thư của M. Volpi thượng-thư tài chánh gửi cho ông Mussolini thì từ cuối tháng juin đến giờ, số nội trái giảm đi được 5 nghìn triệu livres sterling. M. Volpi lại nói tháng septembre là một tháng kỷ niệm cho tài-chánh nước Ý vì thực chứng rằng, số chi-tiêu nước Ý rất là chắc chắn, và rõ rệt.

Nhật-bản

Việc xuất cảng vàng

Chánh-phủ định cứ chở vàng sang Mỹ cho đến số 85 triệu, định để sau này sẽ cho phép tự do xuất-cảng.

Một cuộc hội nghị

Ngày hôm qua tại Tokio đã họp hội-đồng dự bị cuộc khoa-học đại hội-nghị thứ ba ở Thái-bình-dương. Hội-đồng sẽ xét xem có nên mời nước Nga, và Trung-hoa cử đại biểu đến không.

(*Indopacifi*)

TRẬN BÃO Ở FLORIDE MỚI RỒI

Cuối tháng Septembre mới đây, vô tuyến-điện có báo tin bão dữ-dội ở bán đảo Floride nước Hoa-kỳ. Về trận bão dữ-dội ấy, trong một bài sang cứu ấn tàu mới rồi, có thuật lại như sau này:

Trận bão đêm ngày 19 Septembre ở Floride, thật là một trận bão dữ-dội nhất xưa nay. Luồng gió thổi mỗi giờ nhanh 145 kilomètres, đi đến đâu đổ nát đến đấy. Thành Miami dựng nên tốn hàng triệu dollars, mà trong mấy giờ đồng-hồ bị hủy hoại hết. Công sở tư gia, bị đổ hết, không còn một tí gì.

Nước bể tràn vào trong phố, có chỗ ngập đến 1m50. Tàu tuyần ngoài cửa sông bị đắm hết. Người thành Miami, và thành Miami-Beach, còn nhiều tỉnh khác cũng bị hại, như Palmbeach, Hollywood, Clewiston, Moorehaven, Fort-Landerdale, và Pampano.

Các đường đi từ Clewiston đến Moorehaven, đều nước tứ-thì. Hai thành lấy hiện nay chỉ còn máy đồng hầy-hoại.

Đường điện-báo, điện-thoại bị đứt cả. Ở các thành lân cận, vội đem thầy thuốc, thuốc thang, lương thực, đồ đạc đến trợ-cứu. Nước nơi sẵn thì đi ô-tô những nơi xa thì đi tàu thủy đến.

Tại Palm Beach, còn được một cái nhà thờ, và mấy cái nhà tư, thì đang tìm cách thương. Ấy mới nói sơ cho nhiều tỉnh nhưng ra nhân vẫn thiệt hại nhiều lắm. Mấy hôm đầu lương thực, và nước uống cũng không đủ dùng.

Quan Toàn-quyền đất Floride phải thiết quân luật và phải cho tỉnh đi tuần-phòng cho khỏi sảy ra cướp bóc.

Người ta tính số người bị hại độ 1.500 và số người bị thương độ 6 000. Hơn 50.000 người không có nơi ở.

Riêng ở thành Miami chết mất 840 người, còn số người bị thương thì nhiều lắm. Ở Fort Landerdale chết mất 100 người, bị thương mất 70 người.

Ở Miami-Beach, chết mất 150 người, và ở Clewiston, chết mất 140 người.

Ông chánh hội đồng thành-phố Miami có điện đến các quan ở New-York xin kíp gửi 500 cái áo quan đến.

Tổn hại tính đến 200 tr ệu dollars.

Giải đáp những điều pháp-luật

LỜI HỎI. — Xin nghị chỉ bảo cho tôi việc sau này thì tôi lấy làm cảm ơn lắm:

Tôi có người bà con lấy chồng đã được gần năm nay, vì gia-đình bất hòa muốn bỏ chồng, vậy cứ xin chồng người chồng đã về lấy những khác có được không hay là phải có giấy của tòa án cho mới được?

LỜI ĐÁP. — Cứ theo như các án văn của tòa Thượng-thẩm xưa nay thì ở Bắc-kỳ vợ chồng bỏ nhau phải có án của tòa án mới được, chứ đôi bên tự ý thuận bỏ nhau cũng không được. Như vậy đàn-bà được ý của chồng cho về tự-do đi lấy chồng cũng không đủ. Nếu không có án của tòa cho mà tự ý đi lấy chồng thì mắc lỗi và có thể phạm vào điều 205 trong bộ Hình luật như sau này:

« Người đàn-bà nào hiện đương có chồng — không cứ vợ cả hay là vợ lẽ — chưa tiêu tán mà đi lấy chồng nữa, thì phải bị phạt giam từ 1 năm đến 5 năm và có thể bị xử phạt bạc từ 7 đồng đến 200 đồng. . . . »

Vậy muốn đi đi thì phải xin tại tòa án để nhờ cấp cho người chồng ở mới được.

Pb. h-L.

VIỆC HANOI

Thuế điện

7 giờ	27 46
15 giờ	24 46

Giá thóc gạo

Gạo hạng nhất, một tạ		11$30
— nhì,	—	10 60
— ba,	—	9 80
Thóc hạng nhất,	—	6 30
Hạng ngô	—	6 20

Giá bạc. — Kể từ ngày 27 Octobre 1926, giá bạc ở kho Nhà nước định là 48 f. 80.

Thị giá quốc trái:

Ngày 19 Octobre 1926

3 %	hoàn dần	83 f. 05
3 ½ %	hoàn dần	82 f. 75
4 %	vĩnh viễn 1917	45 f. 40
6 %	» 1918	44 f. 40
6 %	» 1920	64 f. 70
5 %	hoàn dần 1920	60 f. 70
4 %	1925	88 f. 50

Ngày 26 Octobre 1926

3 %	vĩnh-viễn	49 f. 25
5 %	1915-1916	56 f. 30

Đời lại ngày giờ tàu chạy. — Sở Điện-báo lại mới có tin đổi lại ngày giờ các tàu chạy như sau này:

Tàu *Azay le-Rideau* trong thư sang Pháp trừ các vật có khai giá không kể, đến ngày chủ-nhật 31 octobre hồi 8 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Saigon qua đường Tourane. Các thư từ ở Hanoi sẽ mang xuống Haiphong chuyển thứ nhất vào ngày thứ bảy 30 octobre bằng chuyến xe lửa 6 giờ 20. Chuyến thứ hai sẽ đem lên Đáp-cầu ngày 30 octobre bằng chuyến xe-lửa 12 giờ 56.

— Tàu *Claude Chappe* mang thư sang Pháp, đến ngày thứ năm 28 octobre hồi 7 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Saigon qua Tourane và Qui-nhơn. Đến Saigon sẽ chuyển sang tàu *Angkor* chừng ngày 1er novembre thì khởi-hành.

Các thư từ sẽ đem xuống Haiphong chuyến thứ nhất, bất cứ vật gì vào ngày thứ ba 26 octobre bằng chuyến xe-lửa 12 giờ 56 chạy Đáp-cầu, chuyến thứ hai chỉ tải thư thường và thư *recommandé* thôi thì sẽ đem thẳng xuống Haiphong ngày thứ tư 27 octobre bằng xe-lửa 6 giờ 20 và chuyến thứ ba nữa thì đem lên Phả-lại, thư thường cũng ngày hôm ấy bằng xe lửa 12 giờ 56.

Tin đường sá. — Đường Vinh đi Toakt ek kể từ ngày 28 octobre này các xe ô-tô lại chạy được. Vậy xe ô-tô tải thư đường Đông-hà Savannakhet, suốt trong mùa khô ráo sẽ đem sang đường Vinh-Thakhek theo như ngày giờ sau này:

Lượt đi. — Ở Vinh ngày thứ năm nào sẽ chạy. Buổi thứ nhất là sáng 28 octobre. Tối thứ năm nghỉ ở Napé đến tối thứ sáu tới Toakt ek thì vừa đáp sang tàu thủy chạy Vientiane.

Như vậy tàu từ ở Bắc-kỳ đi Vientiane cứ sáng thứ tư thì ở Hanoi đem vào Vinh.

Lượt về. — Ở Thakhek chạy sáng chủ nhật, tối nghỉ ở Napé; tối thứ hai tới Vinh vừa đáp sang xe-hỏa chạy đêm về Hanoi.

Qua sông Phan Rac, từ Na-tray đến Nhommarath thì những người vận máy xe ô-tô phải theo như lệ đã yết thị ở đường.

* *

Ở Huế vừa xảy ra rằng đường thuộc-địa số 12 từ kilomètre 43 đến 45, ở dốc Nourrung Yalen, vì mưa lũng nhiều cho nên xe cộ chỉ tạm đi ban ngày được thôi, nhưng cũng nguy hiểm lắm là vì sợ trời mưa thì lại khó đi nữa.

Tại Phan-thiết lại đứt một quãng nữa ở chỗ cầu đường Dalat cách Phan-thiết 16 kilomètres 500 vì cầu trôi đi mất. Nếu không sảy ra tai nạn gì nữa thì ba ngày nữa mới sửa lại được.

Tại Quảng-ngãi đường thuộc-địa cũng bị mấy nhịp cầu nhỏ và đường lên cầu ở kilomètre 208 bị lấn.

Cuộc gán mề đay trong ngày hội Đình-chiến. — Các nhà binh thuộc về hạng trật bị được thưởng Bắc-đẩu-bội-tinh (Légion d'honneur) hay là Quân-công bội tinh (Médaille militaire) mà không nhận được giấy, hễ ai muốn được gắn mề đay trong khi điều binh ngày 11 Novembre cũng được, nhưng mề-đay phải mua lấy.

Đơn xin và mề đay phải gửi đến quan Thống-soái (Général commandant supérieur) trước ngày 8 Novembre. Phải đính một cái giấy để tên mình gửi kèm với mề-đay.

Việc chỉnh đốn các hội-đồng hương chính. — Nay mai tại phủ Thống-sứ sẽ họp một hội-đồng do quan Thống-sứ chủ tọa, để xét việc chỉnh đốn lại các hội-đồng hương chính và sổ chi-thu ở chốn hương thôn.

Quan cai trị Auger về Pháp nghỉ, mới trở sang được sẽ vào dự hội đồng ấy để suốt năm làm tờ trình rõ ràng mọi công việc khảo xét của quan Thống-sứ biết.

Các dân lụt đã kéo về quê quán. — Sáng qua, 25 người dân lụt tạm trú tại nhà máy tơ sẽ trên gần cạnh Đồng-xuân, đã tiêm thuốc rồi đã rồi, thì đều đã kéo trở về nơi quê hương bản quán.

Các người ở về bên Gia-lâm, thì đã đưa sang bến kia cho ai về nhà nấy.

Các người ở về ngả Nam-định, Phả-lý thì khởi hành về lúc 5 giờ sáng. Còn các người ở về các tỉnh khác, thì khởi hành về lúc 10 giờ.

Tại phủ Toàn-quyền. — M. de Masson de Saint Félix chánh cai-trị ngoạn thuộc địa bỏ vào lòng sự tại phủ Toàn-quyền theo như nghị định ngày 10 août 1926 nay sẽ làm chánh sở an cai trị tại phủ Toàn-quyền thay M. Deloncle là phó cai-trị hạng nhất quyền thăng ấy nay lại sung chức sự tại sở ấy như trước.

Phòng thương-mại Saigon. — Sáng ngày 26 Octobre đã bầu lại mười viên hội viên Pháp ở phòng Thương mại Saigon. Trúng tuyển: MM. Canqre Céro, Paries, Espér.quet'e, Gunis, Heraud, Lemer'e, Martini, Meyrignac, Arai'ni.

Bệnh dịch tả tại nhà thương Bảo hộ. — Từ ngày mồng 1 đến ngày 25 octobre, số người mắc bệnh dịch tả tại nhà thương Hanoi cộng cả thảy là 64 người, kể những người ở các tỉnh sau này vì ốm vào nằm nhà thương Bảo-hộ:

Hà-nội 21 người; Hà đông 17 người; Hà-nam 3 người; Bắc-ninh 4 người; Hưng-yên 3 người; Sơn-tây 2 người; Nam-định 2 người; Hòa bình 1 người; Thái-bình 7 người; Phúc-yên 1 người; Lào-kay 1 người; Nghệ-an 1 người.

Các người mắc bệnh đến lập tức đưa ngay xuống nhà thương ở dưới Công-vụng để điều trị. Trong số các người mắc bệnh thì chết mất đến già hai phần ba.

Tại đạo linh thợ thứ sáu cũng phải một người mắc bệnh tả chết ngày 9 octobre tại nhà thương Bến-thủy.

Mấy hôm trước, trong nhà thương Annam nhiều người mắc bệnh tả, nên có lệnh cấm không cho người ngoài nàng vào lại vào nhà thương và cũng không nhận cho người ốm vào nằm dưỡng bệnh tại nhà thương; nhưng vì nay bệnh đã đỡ nên đã lại cho ra vào đi lại như thường.

Đấu giá. — Chiều thứ hai 25 Octobre, hồi 4 giờ, tại số 1 rue Lê-lợi Bắc-kỳ đã đấu giá làm cái nhà tầm cho trường Nam-sư phạm Hanoi.

Việc làm đáng giá là 16.317 $ 19.

Các người đấu bỏ thầu như sau này :

MM. Veraeuil et Gravereaud bỏ hạ	12 /. ;
Ung-chân-Phu bỏ hạ	17 /. ;
Đỗ-hữu-Thực tức Cai Ba bỏ hạ	19 / ;
Nguyễn-văn-Tân tức Tân-thái bỏ hạ	19 /. ;
Gas-midi bỏ hạ	21 /. ;
Nguyễn-đình-Giêu bỏ hạ	23 /. ;
Lê-trung-Châu bỏ hạ	23 /. ;
Nguyễn-viết-Chu bỏ hạ	23 /. ;

Ba người dưới bỏ hạ bằng nhau, sau rất thăm tới M. Nguyễn-viết-Chu được tạm thầu.

Chuyện rắc rối ở đám chơi cờ quay. — Từ ngày đám cờ quay lại trở về bãy ra ở chỗ chợ hàng Da cũ, thì người mình lại thấy xảm đen xảm đỏ vào đánh đông lắm.

Chiều chủ nhật vừa rồi có một người lính tà đến đánh, ý chừng người này có đồng nào đã thua nhẵn nhụi cả rồi nên cay quá và cảm quá, mới sẽ đỏ xét ra mà bảo là có quay gian, kỳ nào lôi thôi mãi, rồi kết cục đến cùng người chủ cờ quay đánh nhau vung quay tán. Sau có lính cảnh sát đến dẹp mới yên.

Ngược thừa-phái. — M. Trần-văn-Phát thừa-phát hạn 9 năm tại Phúthọ nay kiếm chức lục sự tại tòa án đệ nhị cấp tỉnh lỵ.

Cô-đỏ ở Hanoi.. — Ngày 15 octobre, hồi 19 giờ đêm, một người đàn-bà tên là Ng-thị-Xuân bán hàng rong, đi qua phố bờ sông gặp một đứa nung thủ giờ dao phay ra đòa bắt phải đưa cả tiền ra không thì chém. Thị Xuân sợ phải đưa cả tiền hàng được 3$60 đưa ra. Tên kỳ nén ngay đưa xuống đất rồi chạy mất tăm tích. Thị Xuân đem con dao đến trình Cảm. Nay sẽ Mật-thám đã bắt được đứa hung-thủ kỳ tên là Vũ-Tiêu 32 tuổi, thị Xuân nhận mặt thì chính là đứa dọa mình lấy của, nên đã giải nó ra tòa án xét xử.

Tại hiệu *H. Luzel* có bán thứ máy *chữa điếc*. Ai hỏi giá hay cách-thức gì sẽ trả lời ngay.
3858

5 NGÀY XEM HẾT PHONG CẢNH PARIS

Tích chuyện hay, rất lạ, lắm cảnh éo e tức cười.

Tại rạp Cinéma Palace Hanoi.

Từ thứ Tư 27 Octobre đến thứ Ba 2 Novembre 1926.

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA QUAN

V-khoa Bắc-sĩ MAURICE LOUBET

Thương thự độ ngũ đăng Bắc-đầu bội-tinh.

Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fes, Rabat, Casablanca Port-Said (Ai-cập) Huế.

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Giờ khám bệnh : Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều 14 — đến 17 —

KHÁM BỆNH : Giá 3 đồng một lần

XIN GIẤY LÂM-CHỨNG : Giá 1 $ 50

Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 32.

GIẤY NÓI SỐ 236

3818.

Phiên thứ hai, quyển tư từ mà kết đã xuất bản rồi. — Quyển xã-hội tiểu-thuyết « *Những kẻ khốn nạn* » phần thứ hai, quyển thứ nhất (*Les Misérables* de Victor Hugo, Deuxième Partie Livre Premier) đã xuất bản rồi.

Giá bán : 0 $ 45.

Trốn đi đâu ? — Mme Nguyễn-thị-Thuận, ở phố hàng Bông, số nhà 208 kiện con dâu mình tên là Thị-Đông, lấy cắp một tờ giấy bạc một trăm đồng trốn đi mất.

Lại M. Đào-văn-Ân, ở con đường 83 số 84 (đốc hàng Gà) cũng kiện con dâu tên là Ng-thị-Cuột, 18 tuổi, ăn cắp đồ nữ-trang bằng vàng và quần áo đáng giá 125 đồng, trốn đi mất.

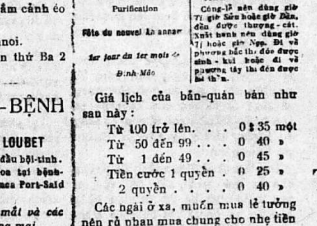
Tiền tiêu của chủ. — Cách một tuần lễ nay, một người buôn gạo tên là Ng-thị-Cẻ, ở phố hàng Bông, số nhà 173, có sai người làm công tên là Ng-đình-Tiếu về một làng thuộc tỉnh Hưng-yên, đòi tiền gạo là 118 đồng. Tên Tiếu thu được tiền rồi trốn mất, nên chủ phải đi trình Cảm. Nay sẽ Mật-thám đã bắt được tên kỳ ở Bìnyên-nhân, mà tiền không còn một đồng nào.

Nạn ba động. — Vào hồi 2 giờ rưỡi đêm hôm qua M. Thano, chủ hiệu bán bánh tây ở phố hàng Trống số 108 đến sở cảm khai có một người thợ bị gái máy nhào bột đề phải vào tay thì đã đưa vào nhà thương ngay.

Nạn ô-tô. — Ngày hôm kia vào hồi 9 giờ 10 buổi sáng, chiếc ô-tô số T. 269 của hàng ô-tô Tư Đường đụng phải Đỗ thị-Lan 70 tuổi.

Đã là xoàng lịch năm 1927 rồi. — Xin kính-cáo để các nhà đại công-thương cùng các tư gia xa gần biết là lịch năm 1927 của bản-quán đã in xong, vậy ai muốn mua buôn quảng mà chọn các kiểu vẻ, kẻo chậm ra thì các kiểu vẻ đẹp người ta trọn hết mất.

Sau đây bản-quán xin thử in ngày mồng một Tết ta sang năm ra làm mẫu để các ngài xét thì đủ biết lịch của bản-quán rõ ràng tiện lợi hơn các thứ lịch khác là thế nào :

Giá lịch của bản-quán bán như sau này :

Từ 100 trở lên. . .	0 $ 35 một
Từ 50 đến 99 . . .	0 40 »
Từ 1 đến 49 . . .	0 45 »
Tiền cước 1 quyển .	0 25 »
2 quyển	0 40 »

Các ngài ở xa, muốn mua lẻ tưởng nên rủ nhau mua chung cho nhẹ tiền cước thì hơn.

Ai muốn hỏi gì, xin cứ viết thư về cho ông Quản-lý nhà in bản-quán như sau này :

M. Đỗ-văn-Trừng
51-53, Rue du Colon, Hanoi.

TRUNG · BẮC · HỌC · HIỆU

Là trường tư thục của báo quán Trung-bắc mở ra qui-tắc theo như các trường Pháp Việt của Nhà nước.

« Buổi tối có một lớp dạy những người đã có bằng Sơ học Pháp-Việt để thi vào các trường cao-đẳng tiểu-học và một lớp dạy chữ Anglais và chữ Latin. Giấy xin học gửi đến hiệu trưởng ở 22 phố Nhà-thờ (rue Lamblot) Hanoi.

Đầy tớ hiếp con chủ nhà. — Nguyễn-văn-Thăng tức là Huệ 14 tuổi, đi ở làm cho M. Bùi-văn-Thuận thư ký phủ Thống-sứ, ở phố hàng Bông thy nhuộm, hiếp đứa con gái chủ nhà tên là Bùi-thị-Kiến lên 6 tuổi.

Cáo tin vật. — Theo giấy cáo tên án tư sung, sẽ Mật-thám đã cho xét về việc mất trộm đạn ở trên xe lửa đường Gia-lâm đi Việt-trì.

— Sở Mật thám đã làm giấy biên bản đệ ra tòa án về việc bắt được một khẩu súng của một bọn cướp.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiệu báo chí Montès, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu lấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Bisulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

ĐÁM CƯỚI NÊN ĐI Ô TÔ

Xưởng Aviat — Hanoi

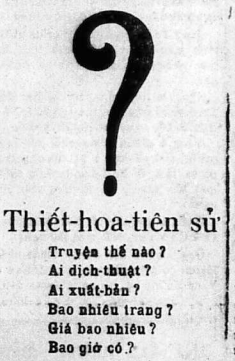
Có cho thuê ô-tô lịch-sự 20$ một ngày. Không kể tiền xăng, và tiền dầu hay 4 p. 50 một kilomètre, mà 200 km đi-thường thì 0 p. 12 một cây.

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh hẳy nay thì ở trên lọ thuốc phải có hiệu rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Casanz* ».

Thuốc cũng vàng, giấy gián lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, các quý khách nên đòi bằng được như thế thì mới khỏi nhầm.

2032

Thiết-hoa-tiên sử

Truyện thế nào ?
Ai dịch-thuật ?
Ai xuất-bản ?
Bao nhiêu trang ?
Giá bao nhiêu ?
Bao giờ có ?

Hội-chợ Hanoi

Mọi việc ở Hội-chợ năm nay sẽ bắt đầu từ ngày 28 Novembre, đến ngày 12 Décembre thì thôi.

Tin sau cùng

Ngày 26 Octobre

Việc chiến-tranh ở Trung-koa

Có tin đồn rằng Tướng-giới-Thạch bị trọng thương, có người lại bảo là bị hại, và Nam-quân phải lui ở tỉnh Giang-tây, quân phản-cộng mong rằng lại thắng thế.

Tình thế ở Quảng-châu không thay đổi, nhưng xem chừng có cơ khả hơn.

Thời tiết ở nước Pháp

Ở nhiều nơi giời mưa to gió lớn. Ở bờ bể đất Bretagne lại có bão.

Hoàn thành một con sông đào ở Pháp

Để làm lễ hoàn thành đường xuyên sơn Rove, tức là một con sông đào ngầm nối Marseille với hồ Etang de Berre; công-trình vĩ đại ấy thực là một việc đáng kỷ-niệm trong cái sử hàng giang của sông Rhône. Sông ngầm dài 7 kilomètres, rộng 22 m. và cao 15 m 40; nước sâu 4 m.

Nước Nga không đòi quốc-kỳ

Chánh-phủ Nga công bố rằng tin đồn nước Nga định bỏ sắc đỏ để đổi lấy sắc vỏ cỏ và xanh, là một tin đồn sai.

(*Indopacifi*)

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Trường học của hội Tri-tri. — Được tin hội Tri-tri mới tuyển một ông giáo trong ngạch Học-chính từ chức về giáp hội trông nom việc học kể từ niên học này trở đi, nên hội nhất định đặt đủ năm lớp từ đồng ấu lên đến cao-đẳng, nhưng trình và kỷ luật theo đúng như các trường công của nhà nước. Hội lại định cho học sinh phải có mỗi tên một quyển sổ riêng để ghi hạnh-kiểm và học lực cho dễ việc kiểm duyệt ở nhà trường và nhà tư của các học-sinh.

Ông giáo mới tuyển này ăn ở nhà trường, nếu ai muốn xin học hay có việc gì về việc học thì cứ lại ngay nhà trường mà trực tiếp.

Xem đó thì đủ rõ việc học của hội Tri-tri đã sớm chính đốn lại nhiều, chắc rằng từ nay trở đi sẽ kết quả tươi tốt hơn trước, cho phu công những nhà hội đẹp cho hội và nhà nước trợ cấp hàng năm vậy.

Mất đồ hành lý. — Ng-văn-Quang 24 tuổi quán làng Au-dương đi xe ô-tô hàng từ Phạm-xá về Haiphong trình mất cắp một cái áo pardessus, một cái áo thâm sa-tanh, một cái áo trường dài, một cái khăn, nghĩa là cả bộ cảnh đáng giá 30 đồng bạc.

Nạn xe. — Chú hiệu xe tay M.T.C. ở phố Sadi Carnot lại sở Cảm trình rằng chiều xe đến hiệu mình số 1878 đậu ở phố Strasbourg bị một chiếc xe vệ sinh và đồ lăn khánh ra đường, cán mất bánh bên trái.

Mất đồng hồ. — M. Pelletier vừa rồi đánh rơi ở xuống nhà máy điện dưới đê Cửa Cấm một chiếc đồng hồ « Vulcain » bằng vàng nạm bạc và chiếc dây deo bằng vàng.

Phi nhân loại. — Sở Cảm vừa làm b'ên bắn Ng-thị-Chấn để đi trốn về việc thị ấy hoài thai hồ lại sẻ ở thị ấy ở một cái xác đứa trẻ nhỏ.

Bủy đồ xe rồi đi trốn. — Trần sát Lợi tức Phác-lợi làm nghề sắc thuê xe ở số 187 phố Belgique có đơn thưa tên Lung để đi trốn, bảy hại đồ xe của mình đáng giá 12 đồng bạc.

Mất vé cầm đồ. — Trần-thị-Tuệ 25 tuổi, nhà số 98 phố Đầu-cầu đánh rơi mất hai cái vé cầm đồ, nhưng không nhớ số và ngày cầm.

Lại bắt được khí-giới lậu. — Sớm thứ hai vừa rồi, một người đội cảnh-sát tên là Thục, khám thấy ở dưới sông trước chỗ tàu *Azay-le-Rideau* đậu, 3 khẩu súng lục và 200 viên đạn, ý chừng của ai buôn lậu sợ bị bắt, nên ném xuống đấy.

* * *

Lại chiều hôm ấy, sở mật thám bắt được ba người Ấn là Cauvin (Etienne Marius), Silvant (Joseph) và Félix Gabriel) đều là thầy thủ tàu *Azay le Rideau*, đang đậu bến sông đợi tàu cho một người ở phố Bắc-ninh. Khám trong mình ba người Ấy có thấy súng khẩu súng và 603 viên đạn. Vậy ba người Ấy đều đã bị bắt và sáng đạo thì đã bị tịch-ký cả.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Vấn đề thuế khoá tại nhân dân đại hội đồng viện. — Tiếp theo số báo ra ngày 21 Octobre, xin tục đăng như sau này :

Bàn về thuế mới : ông Đỗ-văn-Bình xin để như cũ đi, nếu Chánh-phủ không ưng thời xin để cho hạng ưu đãi sau này với chính trạng.

Ông nghị-trưởng đọc bài dự thảo, đại ý công nhận thuế cũ là không công-bình, nhưng thuế lợi tức thì không thể thi hành ở nước ta được, nhưng nhiều có bất tiện, sau cũng xin để cho các hạng ưu đãi sau thụ với chánh trạng.

Ông Trạch đọc bài dự thảo của ban trị-sự, đại ý cũng như bài dự thảo của ông nghị-trưởng, nhưng nói về cách thi hành.

Hội đồng họp cả hai bài làm thành một bản để lên quan Khâm sứ như sau này :

Ý kiến viện nhân-dân-đại-biểu đối với vấn-đề thay đổi ngạch thuế thân mới :

« Có như lời ưu hỏi chúng tôi về vấn đề thuế thân, là nhà nước có ý muốn lấy nhân đạo đãi dân Annam, mà sửa đổi cách không công bình ngày trước.

Vậy chúng tôi đem ý kiến tỏ ra sau này : bỏ đinh hiện thời có nhiều hạng : miễn-sai, chức sắc, miễn dao, lưu dân và chánh trạng, nhưng về sự đóng thuế thân, các hạng ấy kẻ có người không, kẻ nhiều người ít, mà chỉ có hạng chánh trạng chịu nặng thì chắc là không công bình, chúng tôi đều công nhận cả.

Song theo thuế mới chiếu theo lợi tức mà định ngạch, thì không thể thi hành được, vì những lẽ như sau này :

1° Đã gọi là thuế thân tức là thuế đầu người, nếu chiếu theo lợi tức mà đánh thuế của cải thì cái tên và cái nghĩa trái hẳn nhau.

2° Kẻ giàu người nghèo, thuế thân tuy đồng nhau, nhưng người giàu trả thuế thân ra, còn cạp nhiều thứ thuế nữa (làm ruộng nạp thuế đất, đi buôn nạp thuế môn-bài vân vân..., nay chiếu theo lợi tức mà đánh thuế thân, thời cũng như gia thêm trong thuế sản cái nữa.

3° Ruộng đất đã có định hạng, mà còn mỗi năm tăng lên, giảm xuống, nhân gian thường sanh việc phiền rắc, huống chi lợi tức không nhất định (buôn có khi lời khi lỗ, ruộng có khi được mùa, khi mất mùa v. v...., nay chia hạng ra thì kẻ gian-hào hoạt lại nhơn mỗi kỳ mà làm rối dân.

Xem mấy lẽ trên đó, thời ngạch thuế mới chiếu theo lợi tức mà đánh thuế thân người, không thể thi hành được.

Song le ngạch thuế thân hiện thời, chúng tôi đã công nhận là không công bình, thì cũng không thể để nguyên như vậy được. Nay muốn cho được công bình, thì những người chức sắc, miễn sai, miễn dao (trừ ra những người nghèo quẹ) cũng đều phải chịu đỡ một phần cho hạng chánh trạng chịu nặng lắm nay.

Ngoài hạn thuế đã, y số cũ, mà người sẽ lại thuế thêm nhiều ra, thời người chịu nặng lắm nay có lẽ bớt được, mà những người khỏi thuế đã rồi trên kia, có chịu vào một phần đỏ bớt gánh nặng cho hạng chánh trạng, chắc cũng không lẽ phản nàn.

Bỏ cách không công bình xưa nay, mà cũng không đến nỗi xao xác lắm, lấy là một cách giản tiện.

Nay với thi hành cách ấy, thời theo tạo số người Nam, kể cả người số một phần người thân cận, song theo lẽ công bình, thì những người chức sắc, miễn sai, miễn dao (trừ ra những người nghèo quẹ) cũng đều phải chịu đỡ một phần cho hạng chánh trạng chịu nặng lắm nay.

Cần như cách thi hành thì xin đem số tiền thuế thân của hạng chánh trạng (tính theo số thu năm 1926) à A của hạng miễn-dao lưu dân (tính theo số thu năm 1926) là B cả hai số A và B cộng lại với số tiền cho nạp thuế cả năm ngày công ích của hạng chánh trạng là C. A + B + C = D

Rồi đem những số người chức sắc và miễn sai (E) số người miễn-dao và lưu dân (F) cộng với số người chánh trạng năm 1926 (G) nghĩa là :

E + F + G = H.

Đem số cộng người H chia cho số cộng người H, thì thành ra số tiền thuế thân mỗi người phải chịu là

$$\frac{D}{H} = J$$

Theo như cách đánh thuế thân trên lấy thì :

Các hạng chức sắc, miễn-sai, miễn-dao bây giờ, cũng hạng chánh-trạng

(*Xem trang thứ ba cột thứ ba*)

Số 93

BẮC-TỐNG

Dương-gia-tướng

NGUYỄN-ĐỖ-MỤC dịch thuật

Mạnh-lương bảo *Tiêu-lan* rằng :

— Tướng-quân hẳy đem cái này về trước, tôi còn ở đây, đợi khi làm xong việc rồi, hẳy giờ sẽ về sau.

Tiêu-lan vâng lời, liền đem long-phát về trước. Lại nói chuyện *Mạnh-lương* lên vào trong ngự-uyển, vẫn bên cạnh cội giếng *Leu-lg*, lấy đất và đá lấp mà kín một bên *Long-nhỡn*, rồi lại một mình lên ra nhổ chuồng ngựa.

Khi đến chuồng ngựa thì gặp số quân *Liêu* đang canh-thủ ở đấy, *Mạnh-lương* nói tiếng *Liêu* mà bảo rằng :

— Toán-hận có sắc-chỉ mời ta đem con ngựa này ra giáo trường để thao-diễn.

Quan coi ngựa đưa con sắc-chỉ, *Mạnh-lương* thò tay vào trong mình, lấy đạo sắc-chỉ giả mà trao cho xem. Quân *Liêu* không ngờ, liền giao ngựa cho *Mạnh-lương* cưỡi ra giáo trường. *Mạnh lương* đợi cho trời tối, trở thì phóng ngựa đi thẳng.

Khi quân *Liêu* biết mà đuổi theo thì đã đi được năm mươi dặm đường rồi. *Mạnh-lương* đi suốt đêm hôm ấy, về đến trận-địa bên *Tống*, vào yết-kiến *Chung đạo-nhân*, nói đã làm được trọn ba việc ấy.

Chung đạo-nhân khen rằng :

— Sức vậy thì thật không uổng là bộ-hạ nhà họ *Dương* !

Ngày hôm sau, *Chung đạo-nhân* vào tâu *Tống Chân-tôn*, xin đem long-tu và long phát cho *Dương* lợ-lang uống. *Dương* lợ-lang vừa uống một nước, tức thì khỏi ngay.

Tống Chân-tôn nghe báo, xiết bao mừng rỡ, liền gọi *Chung đạo-sĩ* vào trong trướng mà hỏi rằng :

— Đạo nhân chữa khỏi được *Dương* lợ-lang rồi, vậy có muốn lấy quan chức hay là chỉ muốn được tiền bẻm mà thôi.

Chung đạo-nhân tâu rằng :

— Bần-đạo này quen cái tính như đàn hươu nai trong rừng, không muốn xin quan-chức mà cũng không muốn cần tiền-bẻm. Bần-đạo tôi đây, chẳng những chữa bệnh cho *Dương* tướng-quân mà thôi, lại còn muốn giúp bệ-hạ phá trận nữa.

Tống Chân-tôn nói :

— Nếu đạo nhân lập được cái đại-công ấy thì ta xin gửi tên vào bia đá để tiếng thơm lưu-truyền vĩnh-viễn về muôn đời.

Chung đạo-nhân tâu rằng :

— Trận-đồ này nhiều cách biến-hóa, nếu thiếu một phép nào, cũng khó lòng mà phá vỡ được. Vậy để bần-đạo xin giảng-giải cho *Dương-tôn bảo* sử theo phép mà làm.

Tống-chân-tôn chuẩn tấu, phong cho *Chung đạo-nhân* làm Pap-quốc phụ-vận chánh quân-sư, bắt các hàng tướng soái đều phải theo lệnh. *Chung đạo-nhân* vâng mệnh lui ra, đến yết-kiến *Dương* lợ-lang. *Dương* lợ-lang cảm tạ *Chung đạo-nhân*, không biết đường nào.

Chung đạo-nhân nói :

— Bịnh-tình tướng-quân nay đã được an hảo, bần-đạo xin cáo-từ lánh.

Dương lợ-lang nghe nói, liền gọi *Dương tôn bảo* ra, bảo lạy *Chung đạo-nhân* để xin thề làm thầy. Khi *Dương-tôn-bảo* lạy xong, *Chung đạo-nhân* bảo rằng :

— Ngày nay trong quân nhiều việc, cần phải có mấy người để sai khiến mới được.

Dương-tôn-bảo nói :

— Sư-phụ cần sai những ai, xin cứ tùy giáo cho biết.

Chung đạo-nhân liền sai *Bộ điển-hiển* đi sang *Thái-hàng-sơn* gọi *Kim-đầu Mã-thị* đến ; lại sai *Tiêu-tán* sang *Võ-nịnh phả* gọi *Bát-nương*, *Cửu-muội* và *Sái phu-nhân* ; lại sai *Nhạc-thăng* sang *Phần-châu* gọi *Vương-qui* tướng-quân và một mặt sai *Mạnh lương* sang *Ngũ-đài-sơn* gọi *Dương* ngũ-lang hòa-thượng.

Mạnh lương nói với *Dương* ngũ-lang rằng :

— Ngày nay *Chung đạo-nhân* cũng *Dương-tôn-bảo* ra phá *Thiên-môn-trận*, vậy đem xin hòa-thượng xuống giúp cho một tay.

Dương ngũ-lang nói :

— Từ khi ta xuống cứu em ta ở *Đàm-châu* đến nay, chỉ tâm tâm niệm niệm một lòng qui phật, quên hết những sự chiến-tranh, sao bây giờ sư người lại còn đến quấy nhiễu ta làm gì !

Mạnh-lương nói :

— Việc phá trận này là một việc lớn, có quan-hệ cho nước nhà, vậy hòa-thượng nên nghĩ đến cái công khó-nhọc của chú quan tôi, mà chớ quản công lao, xuống giúp cho một tay mới phải.

Dương ngũ-lang nói :

— Pamong bảo có hai con nghịch-long, năm trước ở *Thiên-châu*, ta đã giáng-phục được một, còn lưu *Tiêu-chiên-hạm* lại. Bây giờ ở phía sau *Mạc-các-trại* có hai cây *giáng-long-mộc*, nhà-ngươi đến lấy được một cây, đem về cho ta dùng làm cán búa thì mới có thể thành sự được, nếu không thì dẫu ta đi cũng vô ích.

Mạnh lương nói :

Nếu hòa-thượng cần dùng thứ cây ấy thì để tôi xin đi lấy.

Dương ngũ-lang nói :

— Nhà ngươi đi lấy cho được thứ cây ấy, còn ta cây ở nhà nên ngươi để khỏi hành.

Mạnh-lương các-từ *Dương* ngũ-lang, thẳng đường đi sang *Mạc-các-trại*. Trại-chủ ở đấy là con gái *Đinh-thiên-vương Mạc-nữ*, tiền-tự là *Mạc-kim hoa*, lại có biệt hiệu là *Mạc quế-anh*.

Mạc quế-anh vốn người về đằng khác thường, nghề bắn cung rất tài tình. Lại có ba ngọn phi-đao của thần-nhân truyền-thụ cho, trăm phát chẳng sai phát nào.

Ngày hôm ấy, *Mạc-quế-anh* cùng bộ-hạ đi săn, bắn trúng một con chim rơi ở trước mặt *Mạnh-lương*. *Mạnh-lương* nhặt lấy đem đi. Vừa đi được mấy bước thì có năm sáu tên lâu-la đuổi theo.

Bọn lâu-la đuổi tới nơi, quát to lên mà hỏi rằng :

— Muốn tốt thì đem trả con chim đây, ta sẽ tha chết cho.

Mạnh-lương nghe nói, tức thì dừng chân đứng lại. Khi bọn lâu-la tới nơi, bị *Mạnh-lương* đánh cho một trận thất điên bát đảo, mỗi đứa chạy lạc-đông đi một nơi, rồi về phi báo với *Mạc-quế anh* trại-chủ.

Mạc-quế-anh đem quân bản-bộ đi đuổi tới co. *Mạnh lương* đi được một quãng ngắn có tiếng binh-mã ầm ầm ở phía sau lưng, biết là có quân đuổi tới co, mới rút một lưỡi đao đứng sẵn để đợi.

Mạc-quế-anh tới nơi, quát to lên mà mắng rằng :

— Ta giết mãi không hết những bọn cường-nô này, hay ở đâu còn đám đến đây quấy nhiễu.

Mạnh-lương chẳng nói chẳng rằng, múa đao xông vào đánh *Mạc-quế anh*. Hai người cùng nhau giao-chiến ở dưới chân núi để hơn bốn mươi hợp, *Mạnh-lương* bắt sơ không định nổi, tức thì bỏ chạy. *Mạc-quế-anh* không đuổi theo, nhưng truyền lệnh cho quân lâu-la chận giữ lối đi.

Mạnh-lương tiến thoái vô kế, mới bảo quân lâu-la rằng :

— Ta trả lại con chim của nhà-ngươi bắn được khi trước thì nhà ngươi mở lối cho ta đi.

(*Còn nữa*)

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Tự do diễn đàn

Lại cũng về câu truyện thừa-phái nữa

Mấy lời nói của ông Đ. T. Đ. đăng báo tuần trước để giải thích những lời ông nói về việc thừa-phái nữa, ông cũng đã có quan được ngũ ý rằng: ông không thông đạt nghĩa lý mà ông tỏ điều những lời, để nhà binh công-kích với ông những lời lịch-liệt làm vậy? xem như những lời nói của ông, không những là nhà binh phải công kích mà thôi, đến như tụ hủ-nho chúng tôi nghe cũng cần phải trái tai, cứ như những lời ông nói thì ông có ý khinh nhà binh, mà ông tự phụ là nhà nho đáng kính yêu trong nước, sao ông không xem trong sử nước ta, đời Trần-Anh-tôn năm 1381, Lê quí-Ly đánh đuổi Chiêm-thành, mà cả đến các nhà sư còn phải ra làm lính, thế thì đối lúc bấy giờ, chẳng những tổ-tiên, ông cha chúng mình cũng đều là lính cả chứ gì? cho nên mới có chúng mình đời nay, như nước Đại-pháp mở được các thuộc-địa, chẳng qua cũng chỉ dùng binh mà thôi, như những năm 1914, 1915 1916, 1917, và 1918 đẹp trừ được quân Đức mà các cô đạo cũng còn phải ra làm lính trong những dịp đó, thì tại hễ nào như chúng mình có được việc gì đâu! cả mong gì cho thái bình mới hiểm ăn được mà thôi, cứ xét ra bui văn-minh người ta bây giờ, thì tự chúng mình cũng như là anh hèn ở đáy sông sâu cơ bao vậy, dù ai đến ai đó, ai đánh chắc, ai đánh là mặc ai, ta cứ việc ngồi hến lọ hề, hễ kiếm được mồi bỏ thì thôi, đừng nên chen đua vào đám đông người mà có ngày nữa bẹp rúột. Sao ông thấm mỏi ra mà xem? bao nhiêu là những báo chí nói truyện các người chiến-sĩ bên Đông-pháp đi tập việc đại chiến bên Tây, đã nhiều người lập nên công-lớn như thế nào đấy mà ông lại không biết các tỉnh An-nam có nhiều người làm tới chức tam tứ phẩm quan. Như các báo Lính Tây, có người làm tới Thống-sứ, chức Quận-công đi đến đâu, thì lại nổi những mình, quần áng tạp-dông rạo, cắp ô cọt nào nức đi xem, có bị chen ngã dập ra bỏ đường cái.

Xưa nay người ta thường vẫn nói rằng «quốc phú binh cường» chứ có thấy ai nói là quốc phú binh cường bao giờ đâu! thế mà đám nói khinh các bác Lính là hèn hạ sao?

Còn về việc tuyển bổ thì lấy người vào ngạch thừa-phái thì cũng đã lâu cũng vậy, trước khi nhà-nước bổ ai đi làm việc gì, thì người đó cũng phải thi khảo, người nào có đỗ tú-tài, thì nhà-nước mới cho được sung bổ chứ?

Kể từ năm 1918 đến giờ, nhà-nước cũng nghĩ đến công khó nhọc của nhà binh, cho nên những địa-vị ấy, nhà-nước có ý để dành cho nhà binh, đặng mà đền công khó nhọc đó nhà binh.

Nam nhà binh hay dùng người khỏe mạnh, cho nên thường có người cường làm người đề-tiện, đến khi được vào làm lính, tuy rằng người ấy, biết học võ thuật, hết năng đi đạo ý cơ, chỉ nhờ có sức khỏe mạnh mà cũng được làm nên chức vị, cứ quen thói ăn chơi nhăng nên tiền mặt cứ chỉ những ước tổ-tiên, thành ra nhà binh đều chịu tiếng khinh, nghĩa là một người làm đĩ hỏ danh đàn bà, cũng như khi trước thông-lại đã lại nhăng tới, cũng có người thương đến kẻ dân đen, không hề xâm phạm của ai một đồng, thế mà vẫn phải mang tiếng là một đời làm lại thì bại ba đời.

Trong nhà binh phần nhiều cũng có người con nhà tử-tế, học-thức thông-minh mà ra làm lính, chứ có phải chỉ độc một hạng người chỉ biết chữ quốc-ngữ mà thôi đâu!

Ông Đ. T. Đ. nói rằng tôi đây cũng là sự nghĩ đồng nghiệp như ông (cựu thông lại) mà còn là hạng người chưa biết chữ quốc-ngữ, vì có các châu đi học về, đưa đọc những bài báo nói truyện, các lời lẽ trần-tình của ông, không thể điểm nhiên đi cho đặng, vậy dám xin tỏ mấy đi quê-mùa này làm rác tai độc-giả mà mong thấu đến ông nghe xem các bài báo mà người ta đã công-kích ông Đ. T. Đ như thế, mà ông lại còn đem tiếp theo thêm bài báo ngày rằm 14 août 1926 ông tự-tỉ đỗ gái bất xứng

Về việc lương thì quan thừa-phái đối với lương thông-phán, cũng có lẽ các cụ thiết thời thật, nhưng lại so ra như lương nhà binh, thì nhà binh còn sẽ lỉ lại thiệt thời gấp mấy nữa! Như nhà binh một người cai thợ lại công việc trong một nhà giấy, còn có phần nhiều chức trách vất vả hơn các cụ thừa-phái ở đấy những chức trách đó mà tôi, lại còn có khi phải xông pha mũi tên hòn đạn, vào sinh ra tử, thế mà cũng chỉ được có hơn mười đồng một tháng, mà thừa-phái đồng năm còn được nhiều hơn, thế mà nhà binh cũng chưa từng thấy ai trần tình, không ai oán trách gì cả. Vì rằng dân nước ta chưa được thịnh vượng, người còn ít, của cần hiếm, thế mà ai cũng muốn quan cho to, lương cho hậu, chẳng qua cũng chỉ bởi dân đó mà thôi, dân mình đó là ai? chẳng qua lại cũng là cha mẹ vợ con, anh em nhà chúng mình chịu đó mà thôi, thử đã có nước nào thần phục cống tiến gì đâu!

Thôi ông Đ. T. Đ. ơi! không phải là tôi công-kích ông làm gì đâu, bài báo này cũng như là một cái đơn thuốc chữa bịnh lấy đó mà thôi, N. Tây lợi đó mà đối với ông cũng như là cơn gió hương qua đó thôi, chứ ông cũng chẳng lấy thêm gì đâu ra mà xét kỹ được.

Cựu thông-lại Ng-văn Long

Nha-phiến tân truyện

(*Tiếp theo*)

Bài thơ chữ Hán dịch nôm

Người tựa chiên hoa về tự-nhiên,
Yêu hoa bao tưởng hồng sinh phiền.
Toàn hoàng ngày hội tiên trao ọ ;
Khoa sáng bia vàng quỉ giáp tên!
Nha-phiến hương nguyền mơ mộng cũ;
Phù dung đàn nỗi bạn khuôn-thiêng.
Hồng-nhan vụng hoá gây nên tội,
Nữ giới nầu nghìn tỉ nữ để giận ai!

Bài thơ này đại ý nói Nha sinh vì hiếu sắc quá, thân thể sống hỏi, như ở trong một giấc mộng, để lỗi đeo lụy mà vẫn không tự biết, khi gặp nhau trong đám mây thì mừng là tiên cơ xuống kết duyên, khi làm văn trong trường thì thi cho là quỉ thần đến giúp sức. Kia như Á phiến bao nhiêu, chẳng qua tưởng nhờ mà sinh ra, Phù dung thay lời, hoặc bởi tiên dụ tiên mà nên thì. Chỉ tiếc rằng hồng-nhan vụng hoá, lưu độc ngàn thu, đấy mới là một điều đáng phàn nàn vậy!

Noc-pi-n, Cần-thuỵ cựu điện.

I. Đoạn mở đầu.

Nợ duyên lương lỡa (1) ba sinh (2),
Bạc người tài sắc vào vành nam không!
Đã mang nặng lỗi tình-chung,
Đố ai gỡ mối cho xong được nào?
Đoạn trường là nết má-đào,
Lắng lơ lắt chữa thuốc nào cho hay?
Vinh hoa bỏ lại lòng ngay,
Càng ân ái lắm, càng say cảnh nhiều!
Ngày xuân mơn mẩn hoa đào,
Trước đèn sực nhớ phong-sao (3) còn truyền.

II. Cảnh nhà quan Tể-tướng

Truyện ngợi rạp thấy ràng-thiên (4)
Có quan Tể-tướng (5), trọng quyền Tiền-quan (6).
Nuôi (tôn (7) mộng được hai nàng :
Phù dung (8, con thứ, kế phòng (9) nối tên.
Phong lưu rất mực sung tiền,
Sen-in châu-huệ (10) mai phen mỉm cười (11)
Á-phiền (12) so lại thêm tươi,
Một tay thi họa (13), gấp mười tài ba.
Gương giăng vẫn vẻ Tế-nga (14)
Cá chìm đáy nước (15), nhạn sa lưng giời (16)
Nhà vàng (17) ngày tháng thảnh thơi
Lá hồng (18) còn để đợi người tri, âm (19)
Mái ngoài cơn gió mưa xuân,
Nhị đào chưa tỏ, mấy phần dung quang.
Trong làng có một Trinh-lang (20),
Tên là Nhân-tử (21), vốn đoàn phú-nhi (22),
Muốn vén xiết kẻ gia-tư :
Chân-uyên tránh nẻng (23), ngọc dư ngại bàn (24),
Gấm cho trăm dặm tuy hoàng,
Đường xa dẫn bộ-trường (25), độ ngang Thạch-sùng (26).
Thấy nàng yêu điệu tư phong,
Tiên-nô (27) sẵng phải xiêu lòng vì co.
Cậy mình sẵn có cửa nhà,
Tiền còn mua được (28) cửa là sá-nhân (29)
Hướng chi gấm gụm hương lân (30)
Đài hèn phú quí (31) hễ cân cũng bằng.
Nên chăng mượn sợi xích thằng (32),
Nhờ tay nguyệt lão (33) cột vừng mối đu đơ.

(Còn nữa).

Phùng-huy-Bình, sao lục

(1). — Hương lửa, chữ là *hương hỏa* nghĩa bóng là thờ cúng tiên, Đường-thư có chữ: *hà vô hương hỏa chi tình hồ.* (sao không giữ tình hương lửa thờ bội thế?) Truyện này là tích thuốc-phiện, nên đoạn mở đầu đã tả ngay cho có hương có lửa, có đèn, đó là cái bẫy thần để giam buộc biết bao nhiêu người tài sắc, đi mắc vào thì không gỡ ra được. Than ôi! duyên đó chăng? hay là nợ đó chăng?

(2). — Ba sinh, là ba lần thác sinh làm người, mà vẫn duyên kiếp nợ nần, ràn rịu với nhau. Tích ở truyện *Thạch-thương tam sinh.*

(3). — Nước ta có câu phong-rao rằng: «chỉ dâu mà buộc lưng giời? Thuốc dâu mà chữa cho người lẳng lơ?»

(4). — *Tràng thiên*, là bài ký-sự dài.

(5 và 6). — *Tể tướng* là quan thủ-tướng, tức là Lại bộ thượng-thư, sách Chu-thư gọi *thiên-quan chủng-tể.*

(7). — Mộng nuôi giống, là điềm sinh con gái, bởi vì mặt giăng thuộc âm. Truyện Tái-sinh duyên chép rằng: khi nàng Hoàng-phủ Trưởng-hoa sinh ra, có điềm mặt giăng, sau quả ứng làm hoàng-hậu.

(8). *Phù-dung*, là tên người con gái thứ hai của quan tể-tướng.

(9). - *Khuê-phòng*, là buồng con gái cấm cung.

(10). — Sách Tế-thư: Đông-hôn hầu đãi vàng làm hoa sen, giải xuống đất cho nàng Phan-phi đi lên trên, gọi là *bộ bộ sinh liên hoa*; nghĩa là, đi từng bước một, nẩy ra hoa sen.

(11)— Cổ ngữ có chữ: *bế nguyệt tu hoa chi mạo*, là nói người đàn bà mặt mũi xinh đẹp, giang phải thẹn bóng, hoa phải ghen tươi.

(12) — *Á-phiền* là tên người con gái cả của quan tể-tướng, là một người trọng yếu trong truyện này.

(13). — *hí*, là làm thơ. — *hoa*, là vẽ tranh.

(14) *Tế-nga*, tức là cô Hằng-nga. Sách Thần-tiên truyện: vợ Hậu-nghệ, là Hằng-nga uống được thuốc tiên, bay lên ở trên cung giăng.

(15 và 16) Cổ-ngữ: *trầm ngư lạc nhạn*, là trong thấy người đẹp thì cá cũng phải chìm xuống, nhạn cũng phải liệng sa.

(17) Nhà vàng, chữ là *kim ốc*. Sách Hán-thư: vua Vũ-đế nói giá mà lấy được nàng á-kiều, thì tất làm nhà vàng cho ở,

(18). La hồng, chữ là *hồng điệp*. Xưa nàng Hàn-thúy-tiêu đề một bài thơ trên cái lá hồng, rồi thả cho theo dòng nước trôi đi, Vu-hựu bắt được, vì thế mà sau thành vợ chồng.

(19). — *tri âm*, là biết tiếng đàn, nghĩa rộng là biết tài biết tri của bạn. Như khúc đàn Cổ-sơn, Lưu-thủy của Bá-Nha, chỉ có Tử-Kỳ là tri-âm vậy.

(20, 21 và 22). — *Trinh-lang*, *Nhân-tử*, *phú-nhi*. Trong làng ấy có một cậu con nhà giàu, tên gọi Trinh-lang, tên chữ là Nhân-tử. Phú-nhi, nghĩa là con nhà giàu.

(23 và 24). Sách Thập-di ký = Vua Chiêu-vương nước Yên, có một hạt lương châu, mùa hè đeo trong người, thì không thấy nóng nực chi hết. — Sách Đường-thư: nước Phù-dư đàng mọi viên hòn-ngọc, ương mùa đông đại hàn, đem để viên ngọc ấy trong cung, tự-nhiên ấm áp, như đốt lửa mà sưởi vậy.

(25 và 26) — Sách Tấn-thư: Thạch-Sùng là một nhà cự-phú, khi đi chơi, thường lấy gấm căng khắp trên khoảng đường đi, để cho cho rợp, gọi là bộ-trướng.

(27) *Tiên-nô*, là thằng ở giữ tiền, vì người trọc-phú. — Cách-ngôn Thái-tây nói: biết làm thầy mà dùng tiền thì hay, nếu cứ khư khư giữ của mà làm đầy tớ tiền thì dở lắm.

(28). — Tục-ngữ: có tiền mua tiên cũng được.

(29) — Gia-nhân, là người đàn bà đẹp.

(30) — Hương lân, là làng xóm; vì quan Tể-tướng với Trinh-lang là người cùng một làng.

(31) Phú-quí, là giàu sang; ý nói quan Tể-tướng là quan sang, Trinh-lang thì nhà giàu

(32 và 33). Xích-thằng, là dây đỏ. Sách Đường-thư: Vi-cố gặp một ông cụ già, tự xưng là Nguyệt-lão tiên ông, bảo chàng tả rằng: lão có một quận dây đỏ này để xe vợ chồng thế-gian, hễ ta đã buộc chân ai vào với ai, thì dẫu có ở xa cách nhau hay là hiềm thù thế nào, cũng không thể gỡ mối hương duyên ấy ra được nữa.

LẠI MỚI CÓ

Kính trình quí khách,
Bản-hiệu mới nhận được crème « Vernisian » để đánh giầy ta, giầy tây bằng da láng (vernis), thứ thuốc này bôi vào láng càng để ngâm lâu da càng bóng và mềm, láng không hay rộp.

NGUYỄN-TIẾN HÀM
Bottier - Chausseur
1, Rue des Cabarets, Hanoi

VĂN UYÊN

Cậu bé với con chim

Cậu bé bắt được con chim,
Đem lồng nhốt lại đương tìm cành
Con chim rằng cậu bé ơi, [nói.
Vì đà cậu sẽ thương tôi ở lồng là.
Tai xin cậu tạ tôi ra,
Kiếp nhọc lòng cậu lo xa nghĩ gần.
Đôi thì tôi kiếm tôi ăn,
Tối về nằm ổ ấm thân hơn là.
Thành thoảng tôi hót, tôi ca,
Riu rít rìu rít, thế đã bao nhiêu.
Cậu bé chẳng lấy làm điều,
Lại thả giọng khác để chiều chuộng
Rằng mày thử nghĩ mà xem, [chim.
Lồng sơn, ổ rác, sang hèn khác xa.
Khuyên mày sớ ở với ta,
Tháng ngày cơm nước đưa ra cho
Thiếu gì đã có ra đây, [mày.
Ta lo cho mày, mày khỏi phải lo.
Ở đây thì được ấm no,
Đi ra lưới, bẫy, mày đỏ được chăng
Chim rằng ơn cậu quá chừng,
Nhưng tôi đã quyết xin đừng nận lời.
Ở đây tuy được thảnh thơi,
Mà sao với đời chẳng tiện lắm sao.
Làm thân chim, phải thế nào?
Phải bay, phải nhảy cho cao mới là.
Đã đành số lắc phong-ba,
Ở đời là nghĩa phải ra giáp đời.
Còn hơn nhốt xó một nơi,
Có khác gì cái ổ chuột để bày.
Nghĩ càng bỗ thẹn lắm thay,
Cậu ơi, làm phúc nói tay ơn cho!
Cậu bé giả cách lắc ngơ,
Ngỏ cửa thả cho cánh tơ bật ra.
Chim liền đập cánh bay xa.

Lạc-Bình

TAXÉOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bệnh lậu. Trị các bệnh như Gonnorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Là một thứ thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1$00

BÁN TẠI HIỆU BÁO-CHẾ

L. BLANC

81, phố Paul-Bert, Hanoi

BÁN CHIẾU KHÁCH

Ô-TÂY 2$50 và 2$80

Nguyễn-ngọc-Linh
104, Rue du Chanvre, Hanoi

CASQUES en LIÈGE
1$80

LAN-PHƯƠNG
79, Hàng Bào, Hanoi

Bản-hiệu chuyên làm khăn xếp đã lâu năm, làm được kiểu dáng đẹp để chắc chắn hơn mọi nơi. Nay có làm cả mũ nút chai (liège) để bán lẻ. Hàng gửi lĩnh hóa giao ngân, nhưng phải gửi một phần tiền trước.

Khăn 7 nếp không kể chữ nhân

Nhiễu tây. . . . . 3$80 - 3$00 ; Lượt. . 2$50 - 2$00 - 1$20 - 0$60

Mũ nút chai : 3$00 - 2$50

CÁC NGÀI CÓ THỂ ĐƯỢC :

MỘT TRIỆU

HOẶC 500.000, HOẶC 200.000, HOẶC 100.000 QUAN

Muốn được một số tiền ấy, nên mua một cái vé

CRÉDIT NATIONAL 1920

Làm mau vỡ tại giá 20 năm, còn thì đóng làm 20 tháng mỗi tháng ba mươi quan. Nếp tiền tiền đầu, tiền được ngay cái vé, rồng mình có quyền nhờ-hưu, hễ vé trúng số thì được số nhờ. Mình chỉ chịu khó đành đợi một ít, thật hẳn nhờ không nghĩ đến, mà đã được áy nếu muốn số quyền nhờ-hưu mỗi tháng vé rồi cứ tính lợi-tức.

Vé Crédit National mỗi năm lần kỳ số nhờ một số, và theo thứ tự như sau, tại Paris, tại Lyon, tại Bordeaux, tại Marseille.

Mỗi lần rút số có :

1 lô. . . . . MỘT TRIỆU
1 lô. . . . . 500.000 quan
2 lô. . . . . 200.000 quan
3 lô. . . . . 100.000 quan
6 lô. . . . . 50.000 quan

Tiền rút số làm kỳ trong một năm cộng là 20 triệu quan

Như vậy rút số cũng dễ trung làm

Muốn đợi đến ngày rút số kỳ, nên mua 20 quan cho đủ một chiếc nhờ

BANQUE NOUVELLE, 8 Rue Paradis, MARSEILLE (France) R. C. 6576

Allez voir la dernière création

AUTOMOBILES FORD S. A.

Ford

Succ. Quai Aulagnier ASNIÈRES (Seine)

AU GARAGE AVIAT

AGENT : Angle des Boulevards Rialan et Gambetta — HANOI

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

Au bout d'un instant il demanda :

— Petite, où demeures-tu ?

A Montfermeil, si vous connaissiez.

— C'est là que nous allons ?

Oui, monsieur.

Il fit encore une pause, puis recommença ?

Qui est-ce donc qui t'a envoyée à cette heure chercher de l'eau dans le bois ?

— C'est madame Thénardier.

L'homme repartit d'un son de voix qu'il voulait s'efforcer de rendre indifférent, mais où il y avait pourtant un tremblement singulier :

— Qu'est-ce qu'elle fait, ta Madame Thénardier ?

— C'est ma bourgeoise, dit l'enfant. Elle tient l'auberge.

— L'auberge ? dit l'homme. Et bien, je vais aller y loger cette nuit. Conduis-moi.

Nous y allons, dit l'enfant.

L'homme marchait assez vite. Cosette le suivait sans peine. Elle ne sentait plus la fatigue. De temps en temps, elle levait les yeux vers cet homme avec une sorte de tranquillité et d'abandon inexprimable. Jamais on ne lui avait appris à se tourner vers la providence et à prier. Cependant elle sentait en elle quelque chose qui ressemblait à de l'espérance et à de la joie et qui s'en allait vers le ciel.

Quelques minutes s'écoulèrent. L'homme reprit :

Est-ce qu'il n'y a pas de servante chez madame Thénardier ?

— Non, monsieur.

— Est-ce que tu es seule ?

— Oui, monsieur.

Il y eut encore une interruption. Cosette éleva la voix :

— C'est à-dire il y a deux petites filles.

Quelles petites filles ?

— Ponine et Zelma.

L'enfant simplifiait de la sorte les noms romanesques chers à la Thénardier.

Qu'est-ce que c'est que Ponine et Zelma ?

— Ce sont les demoiselles de madame Thénardier. Comme qui dirait ses filles.

Et que font-elles, celles-là ?

Oh ! dit l'enfant, elles ont de belles poupées, des choses où il y a de l'or, tout plein d'affaires. Elles jouent, elles s'amusent.

— Toute la journée ?

— Oui, monsieur.

— Et, toi ?

— Moi, je travaille.

Toute la journée ?

L'enfant leva ses grands yeux où il y avait une larme qu'on ne voyait pas à cause de la nuit, et répondit doucement :

Oui, monsieur.

Elle poursuivit après un intervalle de silence :

— Des fois, quand j'ai fini l'ouvrage et qu'on veut bien, je m'amuse aussi.

— Comment t'amuses-tu ?

— Comme je peux. On me laisse. Mais je n'ai pas beaucoup de joujoux. Ponine et Zelma ne veulent pas que je joue avec leurs poupées Je n'ai qu'un petit sabre en plomb, pas plus long que ça.

L'enfant montrait son petit doigt.

— Et qui ne coupe pas ?

— Si, monsieur, dit l'enfant, ça coupe la salade et les têtes de mouches.

Ils atteignirent le village : Cosette guida l'étranger dans les rues. Ils passèrent devant la boulangerie, mais Cosette ne songea pas au pain qu'elle devait rapporter. L'homme avait cessé de lui faire des questions et gardait maintenant un silence morne. Quand ils eurent laissé l'église derrière eux, l'homme, voyant toutes ces boutiques en plein vent, demanda à Cosette :

— C'est donc la foire ici ?

— Non, monsieur, c'est Noël.

Comme ils approchaient de l'auberge, Cosette lui toucha le bras timidement.

— Monsieur ?

— Quoi, mon enfant ?

— Nous voilà tout près de la maison.

— Et bien ?

— Voulez-vous me laisser reprendre le seau à présent ?

— Pourquoi ?

— C'est que, si madame voit qu'on me l'a porté, elle me battra.

L'homme lui remit le seau. Un instant après, ils étaient à la porte de la gargote.

VIII

Désagrément de recevoir chez soi un pauvre qui est peut-être un riche

Cosette ne put s'empêcher de jeter un regard de côté à la grande poupée toujours étalée chez le bimbelotier, puis elle frappa. La porte s'ouvrit. La Thénardier parut une chandelle à la main.

— Ah ! c'est toi, petite gueuse ! Dieu merci, tu y as mis le temps ! elle se sera amusée, la drôlesse !

— Madame, dit Cosette toute tremblante, voilà un monsieur qui vient loger.

(A suivre)

Những kẻ khốn-nạn

Lịch-sử tiểu-thuyết, của ông Victor Hugo

NGUYỄN-VĂN-VĨNH dịch.

(Tiếp theo)

Cách hồi lâu lại hỏi:

— Nhà con ở đâu?

— Ở *Montfermeil*, ông có biết chứ.

— Bây giờ ta đi là đi về nhà con đấy ư?

— Thưa phải.

Người lạ lại nghĩ một lát nữa rồi lại hỏi:

— Ai sai con vào rừng lấy nước giữa đêm hôm thế này?

— Thưa là bà *Thénardier*.

Người lạ hỏi câu sau này thì cố sức lấy giọng tự nhiên, nhưng có ý nghe thì thấy run lên một cách kì-quái.

— Bà *Thénardier* nhà con làm gì?

— Thưa đấy là bà chủ con. Bà bán hàng cơm rượu.

— Hàng cơm à? Nếu vậy đêm nay ta đến trọ ở đó. Con đưa đường cho ta nhé.

— Thưa, chúng ta đương đi về hàng ấy đấy.

Từ đó người lạ đi đảo cẳng lên. Con *Cosette* cũng theo kịp; nó không thấy nhọc nữa. Thỉnh-thoảng con bé lại ngẩng mặt lên nhìn người lạ đó, một cách điềm-nhiên, lại có vẻ thân không sao nói được. Vốn từ thuở nhỏ, chưa ai dạy nó cầu-nguyện bao giờ. Vậy mà lúc ấy nó nghe trong mình thấy cảm một thứ tình tự-hồ như hi-vọng, như vui-vẻ, mà cái tình ấy hình như quay lên trông trời vậy.

Cách một vài phút. Người lạ lại hỏi:

— Vậy thế ở nhà bà *Thénardier* có đứa ở chăng?

— Thưa không.

— Chỉ có một mình con thôi ư?

— Thưa vâng.

Đến đó lại im. Con *Cosette* lại nói thêm câu nữa:

— Nghĩa là trong nhà có hai cô con gái nhỏ nữa.

— Hai đứa con gái nhỏ nào?

— Thưa cô *Ponine* và cô *Zelma*.

Hai cái tên của mụ *Thénardier* chọn trong tiểu-thuyết mà đặt cho con cũng đã lạ rồi, con bé này lại còn xén cụt đi như thế nữa. Ông lão hỏi:

— *Ponine* với *Zelma* là ai?

— Thưa đấy là hai cô của bà chủ tôi. Là con bà chủ tôi đó.

— Hai đứa ấy thì nó làm gì?

— Thưa ông, hai cô con thì có nhiều búp-bê đẹp, lại có nhiều thứ những vàng là vàng, hai cô con vô-số đồ chơi. Hai cô chơi, chơi thích.

— Chơi cả ngày à?

Thưa phải.

— Thế con thì sao?

— Con thì phải làm.

— Cũng làm cả ngày à?

Con bé đưa hai mắt lên, rơm-rớm giọt lệ nhưng tối không nom thấy, mà sẽ thưa rằng:

— Thưa vâng.

Nó im một lát rồi lại nói:

— Cũng có khi con làm xong công việc rồi, mà ông bà con bằng lòng cho chơi thì con cũng chơi.

— Con chơi thế nào?

— Con chơi được thế nào xong thôi. Ông bà con để vậy. Nhưng con không có nhiều đồ chơi. Hai cô con không muốn để cho con mó vào những búp-bê của hai cô con. Con chỉ có một thanh gươm nhỏ bằng chì, bằng ngần này mà thôi.

Con bé giơ ngón tay út. Ông lão hỏi:

— Gươm không sắc à?

— Thưa có sắc, cắt được rau sống, chặt được đầu ruồi.

Lúc ấy thì vào đến đầu làng. Con bé đưa ông già qua những ngõ ngách. Đi đến tiệm bán bánh thì nó không nhớ đến việc mua bánh. Ông già không hỏi gì nó nữa, cứ âm-thầm mà đi. Khi đã đi khỏi nhà thờ rồi, ông già nom thấy những cửa hàng ngoài đường đèn thắp sáng, lại hỏi:

— Ở đây có hội chợ à?

— Thưa không, đây là lễ giáng-sinh.

Khi về gần đến cửa thì con bé sẽ mó khẩu tay ông già mà rằng:

— Thưa ông?

— Chi, con?

— Đây là gần đến nơi rồi.

— Thế sao?

— Xin ông để con lại xách lấy thùng.

— Sao vậy?

— Bởi vì nếu bà chủ con thấy người mang thay cho con thì bà chủ con đánh.

Ông già đưa trả cái thùng cho con bé. Được một lát thì hai người đến cửa hàng rượu.

VIII

Tiếp trong nhà một người nghèo, mà có lẽ lại là một người giàu, cũng là một việc tức minh

Con *Cosette* không thể nhịn được đưa mắt nhìn ngang con búp-bê lớn vẫn bày trước gian hàng đồ chơi, nhìn xong rồi mới gõ cửa. Cửa mở ra. Mụ *Thénardier* tay cầm cây nến mà ra đón.

— À, mày đó, con ranh con đã về đó à! Sao mày đi lâu như vậy? Con ranh đã vừa đi vừa chơi!

Con bé vừa run vừa nói:

— Thưa bà, có ông này đến trọ.

(Còn nữa)

* *Những hồi từ đầu, đã in thành sáu quyển, một bên chữ Pháp, một bên quốc-văn, bán gia như sau này :*

Phần thứ nhất.	Quyển I	223 trang. bán.	0 $ 50	*Ở xa phải trả thêm tiền*
	— II	203 —	0 45	*cước, mỗi quyển. . .* 0$ 20
	— III	159 —	0 35	
	— IV	193 —	0 45	*Các sau quyển gửi*
	— V	159 —	0 35	*làm mọi gói . . . .* 0 60
	— VI	214 —	0 50	

KHẢO VỀ Y-HỌC CỔ CỦA TA

Cẩm-nang trích lục

(Tiếp theo)

Nội cảnh đồ thuyết

Chứng bịnh sống như thường nghiệm, nghĩa là bịnh trong tạng phủ mà có ứng nghiệm ra ngoài.

Trị bịnh phải xem đó nội cảnh, cho được biết kinh lạc chuyển thứ ra làm sao, và âm dương hư thực, nhận rõ đích xác, rồi sẽ bàn đến thuốc, thì mới không đến nỗi sai lầm, nay xin giải nghĩa rõ cảnh ấy, để công chúng cùng hiểu.

Người ta sinh trưởng cốt phải có lẽ sống thì, thì phải bận, là hai sự thể quan trọng nhất..

Yết hậu

Yết là cuống họng cơm (thực quản) Hậu là cuống họng thở (khí quản). Cuống họng thở đứng phía trước cổ. Cuống họng cơm đứng phía sau cổ. Hai cuống họng đứng liền nhau, mà công dụng mỗi đường một khác.

Khí quản. — Khí quản là cuống họng thở, khí quản là một cái ống sáng, tiếp theo với cuống họng thở lỉm đường cho người ta thở. Khi người ta thở ra hút vào, khí giới qua cái ống nhỏ ở trong phổi, thông xuống tim, gan, rồi phân phát ra các chi mạch, để vận hành khắp cả tạng phủ sự nhục.

Thực quản. — Thực quản là cuống họng cơm. Thực quản là một cái ống mềm, tiếp theo với đầu cuống họng, (tự đầu cuống họng cơm xuống đến đầu dạ dày, dài một thước sáu tấc tây, danh là yết môn). làm đường cho người ta ăn uống. Khi người ta ăn, thì đồ ăn chứa cả vào trong dạ dày, rồi tiến hóa mà truyền tống đi các nơi. Vậy cuống họng cơm tốc là một con đường vận tải, và giữ quyền thu phát lương lộc cả trong ấm phủ.

Tỉ dẫn. — *Khi người ta ăn, thì đồ ăn qua đầu cuống họng thở mới sang cuống họng cơm, mà đồ ăn không lọt vào cuống họng thở, là vì ở đầu cuống họng thở có miếng thịt gọi là hội yếm. Lúc người ta ăn thì miếng thịt ấy rủ xuống đậy vào đầu cuống họng thở cho nên đồ ăn không lọt vào. Lúc người ta nói, người ta thở, thì miếng thịt ấy lại nâng lên. Bởi vậy đương ăn mà nói thì hay sặc là vì thế.*

Cuống họng thở truyền bá các chi mạch như sau này

Phế — Phế là phổi, phổi ở dưới cuống họng thở, sắc trắng phớt, hình dạng như cái hoa sen úp xuống lên quả tim, trong lỗ chỗ như tổ ong mà phổi ở dưới thì đặc, cho nên người ta hút khí giới vào thì nở phồng lên, khi thở ra thì nó tẹp lại. Phổi là chỗ khí giới thay đổi, mà là một cơ thể rất quan trọng.

Tâm — Tâm là cái tim, tim ở dưới phổi, hình nó tròn nhọn, nếu nó đã thấy, trong có lỗ thông khiếu lên lưỡi, phía dưới đặc.

Bào lạc. — Bào-lạc là cái mạng mỡ bám vào cuối cái tim, hình như cái chậu để nuôi bằng lấy cái tim, chung quanh có giây bám xuống là thận, tỳ dày, gan, mật, bong bóng và bao quả cật.

Tiền dẫn. — *Bào-lạc tức là chỗ đương khi tạ hội, rồi đưa lên chỗ bịn to ở cuống họng thở (hậu ỉang) tựa như khói máy hơi nước bay lên bay xuống.*

Tà khí ở ngoài có khi chỉ con phạm đến tâm bào-lạc mà thôi, chứ không con phạm đến cái tim, nếu con phạm đến cái tim thì chết liệp tức.

Cách-mô — Cách-mô là cái màng mỏng giăng ngang trước ngực ở phía dưới tâm bào-lạc, để ngăn trọc khí dưới bụng không được xông lên tim và phổi.

Can — Can là gan, gan ở dưới cách mô, có giây bám lên tâm bào-lạc. Huyết người ta tụ về ở gan, cho nên bảo gan là cái bể chứa huyết. Gan thông khiếu lên mắt, mà phía dưới ỉa.

Bởm — Bởm là cái mật, mật thì bám vào lá gan ẹụ, trong có thứ nước xanh xanh. Thứ nước ấy nguyên ở trong mật, cứ không tiết ra ngoài.

(Còn nữa) Phàng-năng-Tĩnh

LỆ ĐỔI CHỖ Ở

Xin các ông mua báo, khi đổi chỗ ở, muốn báo-quán gửi đến chỗ mới, thì gửi cho báo-quán cả giấy quấn báo, nhớ lại thế nào thì biên rõ ràng vào đấy, và gửi theo hai báo (cả tiền bằng tem cũng được) để chỉ tiền giấy quấn báo.

Để ai không gửi báo theo chỗ mới đã nguyên giờ có hoặc phải lỗi nặng lắm.

Cách giáo-dục đời nay

(Dịch bài diễn thuyết của một vị Bác sĩ nước Mỹ)

Cái cách thức giáo dục đời nay, toàn chú trọng vào cái tính bẩm năng của mọi người. Trước kia các nhà giáo dục đối với cái tính bẩm năng của trẻ con, thật là không để ý đến chút nào đến bản năng của trẻ con, thật là một việc rất quan trọng ở trong sự giáo dục, bao nhiêu cách răn đe và dạy dỗ, phần lớn cái tính tự nhiên của loài người lúc còn nhỏ, nhân cái tính bẩm năng mà khêu gợi phát triển, khiến cho nó tự động, thế mới là cái tiếp nhận giáo dục đời nay, cách giáo dục đời xưa, thì chỉ cho học trò là cái vật bị động, cứ đem sự vật nhồi nhét vào trong óc học trò, cho thế là xong việc, cách giáo dục đời nay thì lấy cái tính bẩm năng của học trò làm chủ, mà giáo dục chỉ là một cái khí dụng để khích phát cái tính bẩm năng ấy thôi.

Cái cách giáo dục chú trọng vào cái tính bẩm năng của loài người, thật là cách mới, mới độ vài ba mươi năm nay mới có. Trước kia người phương Tây có hai cái quan niệm rất lạ: một là cho cái lòng người như một cái đầy, ở trong không, thì ý người muốn nhồi nhét vật gì vào cũng được; hai là cho lòng người như một tờ giấy trắng, thì ý người muốn nhồm nhoàm thế gì cũng được. nhưng xem thì ra xanh, nước đỏ thì biết đó. Ba cái thí dụ ấy đã làm chứng rằng người xưa cho lòng người là một vật bị động, theo cái ý ấy, thì cho trẻ con là vật bị động, chớ không tin rằng trẻ con vẫn có cái tính bẩm năng tự động.

Các nhà giáo dục hiện thời, đã dần dần quận biết rằng loài người có cái tính bẩm năng, cho nên cái phương pháp giáo dục đời nay, là đem rẻ con vào nơi trường, để cho nó tự-do cái sức hoạt động. Ông thầy chỉ nương vào cái tính tự nhiên sẵn trẻ con làm chỗ, với đứng bên chỉ dẫn cho nó, dạy dỗ cho nó, định các phương hướng cho nó đi. Ấy cái cách giáo dục mới khác với cách giáo dục cũ là thế.

Tính bẩm năng là tính thế nào, không phải nói chiết ly cho ra lẽ cho tiêm, xin nói cái thí dụ rõ ràng trước mặt, bẩm năng là cái tính sẵn có của giới đã phú cho, bao nhiêu sự cần dùng sự xu hướng, đều nhờ cái tính ấy mà làm được cả. Vì như, đứa bé mới lọt lòng, thấy bóng sáng chói quá, thì nhắm mắt lại, ngửa tiếng động mạnh quá thì giật mình lên. Khi đói thì đòi ăn, trong khoảnh khắc thì thế, có phải đợi người nhồn dạy đâu; cái tính tự nhiên không đợi dạy mà biết, không gì học mà hay lý, gọi là tính bẩm năng. Sự giáo dục chẳng qua chỉ nương vào cái tính bẩm năng ấy, rồi dùng sự rèn tập vào pháp mà dẫn lên con đường thực tế, lại khéo sai dẫn dìu dắt, không cho lạc lối sai đường, cách giáo dục mới như chú trọng vào cái tính bẩm năng của loài người.

Cái tính bẩm năng nói ở trên đó, chỉ là một bộ phận ở trong mình mọi người; trừ cái tính bẩm năng ấy ra, mặt ngoài lại còn có bao nhiêu hoàn cảnh, như là phong tục, tập quán, lịch sử, đi truyền, đạo đức, văn hóa, đều là bộ phận ở bên ngoài; sự giáo dục là cốt đem cái tính bẩm năng ở bên trong cùng cái hoàn cảnh ở bên ngoài, chỉ ấn ứng với nhau, dung hợp với nhau, và giúp đỡ lẫn nhau. Tôi xin chia sự giáo dục làm ba bộ:

1) *Sự cần thiết phải giáo-dục:* Vì cớ gì mà phải có giáo dục? Là vì ở khoảng giữa cái tính bẩm năng của loài người và cái hoàn cảnh của xã hội vẫn có một cái giới hạn rất to, nếu cứ theo cái xu hướng của cái tính bẩm năng, mà không có răn dạy, thì bành vi có động, tất không có tuân thủ, không hợp với cái cảnh sinh hoạt trong xã hội, bởi những duyên cớ ấy mà chúng ta phải cần sự giáo dục.

2) *Mục đích giáo-dục:* Vì cái tính bẩm năng của loài người không thích hợp với cái cảnh sinh hoạt của xã hội, cho nên phải có giáo-dục, thế thì cái phương châm giáo-dục, phải rèn đúc thế nào, dẫn dụ thế nào, khiến cho cái tính bẩm năng của loài người hòa hợp với cái cảnh sinh hoạt của xã-hội, ấy cái mục đích giáo-dục ở đó.

3) *Tài-liệu giáo dục:* Cái mục đích giáo dục như thế, thì dùng cái gì để mà giáo dục? Vì giáo dục là để dẫn dụ cái tính bẩm năng của loài người, khiến cho thích hợp với cái cảnh sinh hoạt của xã-hội, thì phải đem cái vật có tính như là khoa học, văn học, chế độ, kỹ thuật và văn để làm tài liệu giáo dục.

Ai cũng biết rằng cái phẩm vị của sự giáo dục rất là lớn, không phải chỉ ở nhà trường mà thôi. Đến bề từ khi bé mọn, để chịu sự giáo dục cho mọc thể thì ở một nơi nào không tiếp xúc với hoàn cảnh của xã hội, để là sự giáo dục thuộc về nghĩa rộng. Đại-tổ lí xin giáo cái giáo dục hiện-thời ra, hãy nói sự giáo dục ở nhà trường đã.

(Còn nữa) X. dịch thuật

Các việc lĩnh trưng và đấu giá

Ngày 28 octobre 1926 hồi 9 giờ. — Tại dọc Hải-an phía Bắc, ở nhà lá ga Hải-an gọi lĩnh trưng cho các đọc hải-an phía Bắc ở Hà-nội và Trung-kỳ trung-tuần ở Tourane.

Lô thứ nhất. — Bảy vạn bốn nghìn kilos (74 000 k.) dầu để lau trục bánh xe.

Lô thứ hai. — Sáu vạn sáu nghìn kilos (66 000 k.) dầu để lau các tổ máy.

Các giấy má về việc lĩnh trưng này đã tại phòng giấy ông kỹ-sư chánh đọc hải-an phía Bắc (Bureau de l'Ingénieur Chef de l'Arrondissement des chemins de fer du Nord gare Hanoi) và phòng giấy ông chánh ở Hãng-hải (Service Maritime du Tonkin) tại Haiphong.

Ngày 2, 6 và 9 novembre 1926. — Hồi 8 giờ sáng tại sở Kiểm lâm Hanoi bán đấu giá mấy khu rừng của sở Công-sản.

Rừng tỉnh Phú-thọ và Tuyên quang thì bán vào ngày 2 novembre

Rừng tỉnh Hải-ninh và Quảng-yên (trừ đảo La Table không kể) thì bán vào ngày 6 novembre.

Và rừng đảo La Table thì bán vào ngày 9 novembre.

Mỗi đơn xin đấu giá chỉ được mua một khu mà thôi.

Ai muốn biết thêm điều gì nữa thì cứ hỏi tại sở Kiểm-lâm Hanoi, các tòa sứ tỉnh Phú-thọ, Tuyên-quang, Hải-ninh và Quảng yên cùng các sở Kiểm-lâm Phú-doan, Poste-yên-binh Phan-lương, Tuyên-quang, Việt-trì, Ao kei, Tiên-yên, Quảng-yên, Phoc-ba-chê, Hongay, Yên-lập và đảo La Table.

Đến thứ ba 9 Novembre 1926 này, sẽ gọi lĩnh trưng lấy 4 000 mẫu đất, để lấp chỗ Vũng-Tượng trên đường Paginier Hanoi.

Giấy xin lĩnh trưng phải để đến quan Đốc-lý Hanoi, hạn đến 4 giờ chiều thứ hai 8 Novembre là cùng.

Tiền ký quỹ tạm là 150$.

Tiền ký quỹ nhất định 4.00$ fr.

Các giấy má điều-lệ về việc gọi lĩnh trưng này để tại phòng Lục-lộ tòa Đốc-lý. Ai muốn xem sức đến đấy mà xem, sáng từ 8 giờ đến 11 giờ, chiều từ 2 giờ đến 5 giờ.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÉS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa. xưng đạ dầy, đau đạ dầy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc :

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai : 1$ 40

Có bán tại : Nhà Ba-chuông, Hanoi

SÁCH LUẬT

Quan phó Bình-lương, *A Dejean de la Bâtie*, giáo-sư trường Cao-đẳng Đông-pháp, mới soạn một bộ luật sau này :

1° QUỐC-TẾ CÔNG-PHÁP (Droit international public) giá. 2 $ 00

2° QUỐC-TẾ TƯ-PHÁP (Droit international privé) giá. 2 . 00

3° HÀNG-HẢI PHÁP-LỆ (Droit maritime) giá. . . . . 1 . 50

4° THƯƠNG-LUẬT HỌC (Droit commercial) giá . . . 3 00

(Tiền cước gửi đi các tỉnh, tính ngoài).

Bộ luật này, soạn toàn bằng chữ Pháp cả

Bán tại bản-quán ?

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)

Mới xuất bản — MỚI TẬP! MỚI LẠ THÊM!

LỜI NƯỚC NON

Ấu các lối thơ . . . . . .

TIẾP THEO CỔ TIỂU-THUYẾT

Một người kỳ nữ nước ta

(Chuyện một người thiếu-nữ nước nhà...) vì nợ nước, vì thù chung, vì muốn giữ tấm gương trong suốt... chẳng quản tấm thân liễu-yếu đào-tơ..... trải mọi nỗi thác-loạn gian-nan... cho đến khi giết được kẻ thù... nàng lại tự quyên-sinh!..)

Rất hay! Rất cảm động.....

Sách đẹp, bìa dầy, có vẽ. giá 0$30

Duyên-nợ phù-sinh *tiếp 1er* 0 $ 20
— *tiếp 2e* 0 20
Bát Quan-hoài (D.N.P.S thứ 3) 0 30

Bán tại hiệu XƯƠNG-KÝ, số 35, phố hàng Thiếc. (35, Rue des Ferblantiers) Hanoi. và các hàng sách. Ai mua buôn có trừ hoa hồng, sách gửi theo lối lĩnh hóa giao ngân. 5.920

Furan **Đặc biệt! Đặc biệt!** Pervenche

Ở Pháp sang. — Từ ngày 10 Octobre

XE ĐẠP GIÁ ĐỒNG 55$00, BÁN CÓ 31$00

Thì giá bên Pháp tuy sang đương lúc cao, song bản-hiệu muốn cho thiên-hạ biết cái tính chất đặc-biệt của xe FURAN và xe PERVENCHE, là hạng xe rất tốt, rất rẻ, nên bản-hiệu định bán hạ giá rao hàng trong một tháng thôi.

Xe PERVENCHE khung gấp, kền và men tốt, *jante* nửa kền, một cái hãm lịch-sự, tay vịn kiểu Anh, hoặc cao vừa, có một cái chuông, một cái bơm, một cái xà-cối, một cái chìa xích và một cái đèn, có giấy đảm bảo. . . . . 31$00

Xe PERVENCHE cũng đủ như trên này, nhưng có hai hãm đại lịch-sự. 32.00

Xe FURAN khung gấp, rất lịch sự. Cũng đủ đồ như trên này một cái hãm. 33,00

Xe FURAN cũng đủ như trên, nhưng hai hãm đại lịch-sự. 34.00

100 người mua đầu tiên sẽ được tặng một cái tay xe kiểu thấp vừa hay kiểu TRIALS có thể dùng để đổi xe làm lối xe *demi-course*, vật tặng ấy đáng giá 1$50.

Những người ở xa, hàng phải gởi đi, bản-hiệu sẽ buộc gói giùm không tính tiền phi-tổn.

GỞI ĐI KHẮP CÁC HẠT ĐÔNG-DƯƠNG

Số xe có hạn. Muốn mua xin gởi thư ngay đến M. DEBIOLLE, độc quyền đại-biểu ở Đông dương

Chỗ ở mới, số 116, Avenue du Grand Bouddha, Hanoi — GIÂY NÓI SỐ 520 3057

BÁ CÁO VIỆC RIÊNG

Tôi là Nguyễn-văn-Thế ở làng Hạ-dương, tổng Hạ-dương, phủ Tứ-sơn, tỉnh Bắc-ninh có lời bá-cáo để các ông, các bà biết rằng tên Nguyễn-thị-Vẹn người làng Quán-tỉnh, tổng Đặng-giá, huyện Gia-lâm là vợ cả tôi, vì nó bỏ nhà tôi đi phen này là ba phen, bỏ ông bà nào cho nó vay-mượn thì tôi không chịu trách-nhiệm. 5937

DELEULE & DETOUILLON

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Quí-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng.

XE-ĐẠP TERROT :

Thượng hảo hạng	62$00
Hạng đi đường xa B.	52.00
Hạng đi đường xa A.	50.00

XE-ĐẠP ALCYON :

Thượng hảo hạng	60.00
Hạng đi chơi.	52.00
Hạng đi đường xa.	48.00

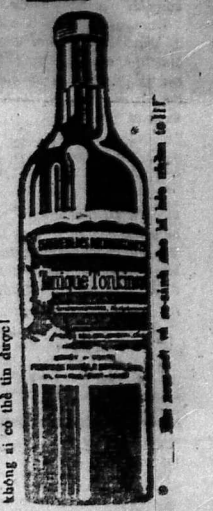
XE-ĐẠP « DRAGON D'OR ». 40.00

3036

Rượu bổ-đào:

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ ban khen của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho thiên-hạ, người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Các thứ rượu nhỏ càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « *Tonique Tonkinois* » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người phương Đông mà chế ra, cho nên người bản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! *Giá bán rất rẻ: 2$25 một chai lớn; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.*

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tinh-chất người bản-xứ.

Bào-chế **MONTÈS**

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem kỹ các cao-bạch-cầu bản-hiệu ở trang thứ tư tờ báo này.

3007

Cải-lương Hí-viện

RẠP HÁT MỚI

42, Phố Hàng Bạc, Hanoi

Sắp sửa diễn

CHÂU VỀ HỢP-PHỐ

Chèo cải-lương

Thu nửa tiền

Tối thứ tư 27 Octobre

HỮU TÀI HỮU TÁC

Sự tích một thầy đồ gàn, gàn khôn chứ không phải là gàn dại, gàn mà biết lấy con quan nhà giàu, gàn như thế ai chẳng muốn gàn.

Tối thứ năm 28 Octobre

Thu cả tiền

CHÂU VỀ HỢP-PHỐ

Hát chèo cải-lương

Soạn giả: Nguyễn-công-Xưởng

Ông Nguyễn-công-Xưởng là người ngoài hội Cải-lương hí-viện vì lòng hâm mộ lối hát chèo cải-lương nên soạn ra vở kịch này đem diễn để hiến các quí-khách một cuộc tiêu-khiển. Xin mời các ngài chiếu cố đến mua vui và bình phẩm giúp cho.

Hiệu TRỊNH-XUÂN-NGHĨA 7 Rue du Chanvre Hanoi -- Tél. 250

Bán buôn: MÁY ĐÁNH LỬA (briquet), đá vào máy đánh lửa (pierre pour briquet) GIÁ « FRESCO HỒNG KONG để may áo mi-saison mùi gris clair, résida và gris foncé — Xin viết thơ lấy giá và mẫu.

Thưởng nguyệt đêm thu

Có mấy công-tử, nhân đêm thu vui vẻ, giở mời giảng trong. muốn đề nhau đi thưởng nguyệt trong sớm bình khang. Đến nơi nghe chỗ no, trống, chỗ kia đâu, các công tử thấy cảnh thấy người thì lòng thường người đến hoa lại càng mà nước, liền vào một nhà chị em kia chưa có khách hát. Vào đến nơi chuyện trò chi kỳ một hồi thì chị em phe nước đơn bánh ra để tỏ-ý các công tử thưởng nguyệt đêm thu. Đang ăn nồng một công tử nói rằng :— Các chị đã mua được thứ bánh ngon thì sao không vào chè thơm, lại mua thứ chè quái gì thế này chẳng có hương vị gì cả.

Vì chị em thấm rồi mua thứ chè tạp hiệu, thấy các công tử chê hai không biết giả nhời lại làm sao mấy tìm cách nói đối rằng :

— Thưa các quan, chè tầu đây chỉ có chè Kim-Thái là ngon nhất, nhưng vì công tử không tìm thấy hiệu, mấy phải mua thứ chè này, xin các quan xơi tạm vậy.

Một công tử thấy nói thế biết chị em muốn quịch mình, liền ngâm ngay một câu rằng :

Nhân vật liệu bước tìm vào

Chốn chè Kim-Thái đây nào thiếu chi

Số ba hàng ngoài gì ?

Hiệu con su tử ai thì chẳng hay

Các chị em nghe xong biết rằng cảnh nồng chè lắm, đã thạo nước cả rồi thì không giám thờ ngón gian nữa.

Tan người

NHÀ BÀ-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc:

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất: Santalol
chất: Salol
và chất: Urojormine

3001 **Giá 1$30 một hộp**

SÂN-NHIÊN-ĐÀI

sắp sửa diễn

HỢP-PHỐ HOÀN CHÂU

Hát lối cổ

Vai trò nào theo câu hát ấy. Bạn hát đương luyện tập, xin tinh nguyện hát lối đường trường theo lối cổ.

Bản-hội sắp mở một:

Cuộc hát đấu rất rực rỡ

Tuồng Nam, tuồng Bắc, chèo Kim, chèo cổ, cải-lương đủ các giọng, các lối và các điệu.

Có giải thưởng to

Nay hiện đã có lính 50 vai vừa đào, vừa kép ở Hanoi và các tỉnh về, tinh-nguyện xin hát.

Bạn hát còn ai muốn dự cuộc này thì gửi giấy ngay cho bản-hội trước ngày 30 octobre 1926.

Khi nào khai diễn bản-hội sẽ loan-báo trước, và sẽ mời các quý-khách cùng các hội-viên đến chứng giám.

Tối thứ tư 27 Octobre 1926

BẠCH-MÔN LẦU LÃ BỐ

TUYỆT-MẠNH

Có một kép xưa nay rất sành nghề tuồng đóng vai LÃ-BỐ.

Tối thứ năm 28 Octobre 1926

Hát chèo

HIỆP SĨ NGỘ TAM KIỀU

Hồi này hay nhất trong pho truyện Phấn-trang-lâu, nhất là lúc Tang-đại giả giải rất thân tình và buồn cười.

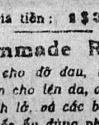
3036

NÊU thấy ai mắc bệnh xuyễn, bệnh nên thì nên bảo người ta dùng thuốc bổng hút, bằng điếu văn (RENEDE D'ABYSSINIE EXIBARD EN POUDRE, CIGARETTES).

Thuốc này hiện các lương-y ai cũng lấy làm hiệu-nghiệm. Mỗi năm chữa được hàng nghìn người khỏi bệnh

Mỗi hộp trong một cái lọ, hoặc trên một mảnh giấy khi mở đốt, rồi thở ơi khói thuốc, thì lập tức đỡ ngay. Cứ thử mà xem, sẽ thấy hiệu-hiện là thường. Hỏi thuốc quản Abyssinie Exibard (CIGARETTES d'ABYSSINIE EXIBARD, công hiệu-nghiệm lắm.

Trên cái bằng quảng chung quanh hộp thuốc có in dấu-hiệu sau này mới là thực hiệu :

Có bán tại : H FERRÉ & Cie, 28, Rue Richelieu, Paris.

Gởi bán tại } BLANC, Hanoi
MONTÈS, Hanoi

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền: **2$30**

Pommade Ribal

Làm cho đỡ đau, trừ trùng độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền: **0$30**

Bán tại hiệu Bào-chế

L. BLANC

81, phố Paul-Bert, Hanoi

3040

Quan Chánh hỏi : ý kiến hội đồng có thuận cấm xuất cảng gà vịt hay không ?

Hội đồng phần nhiều không thuận cấm xuất cảng gà vịt, vì cấm đi thì thiệt cho người nuôi gà vịt mà lại hại cho tài nguyên bản xứ.

Năm giờ rưỡi giải tán.

Buổi mai chín giờ ngày 12 septembre nghị viên đều đủ mặt.

Hội đồng đồng ý xin quan Khâm gởi một tờ điện tín cho quan Toàn quyền. Đại ý như sau này :

Viện nhân-dân đại-biểu chúng tôi trước khi bỏ-mạo xin tỏ lòng tin ngưỡng cái chính sách khai phóng của quan lớn. Chúng tôi mong rằng Quan lớn sẽ trở lại đất này để thực hành những điều quan lớn đã hứa cho người Annam. Chúng tôi xin quan lớn chuyển đạt lòng kính mến của chúng tôi với quan Giám-quốc, Đức Bio-Đại và quan thuộc địa Thượng-thư.

Hội đồng lại đồng ý nhờ quan Khâm gởi cho quan Thống-sứ Bắc-một tờ điện tín như sau này : Chúng tôi thấy nạn thầy tai làm hại xứ Bắc-kỳ thì lấy làm cảm động đau đớn lắm.

Chúng tôi có góp được một món tiền nhỏ mọn 60$00 đã gửi cho Hội-đồng cứu tai ở Huế, xin quan lớn biết tấm lòng chia buồn của chúng tôi. Đến mười một giờ quan Khâm đến nói mấy lời bế hội, đại ý nói :

Ngài cám ơn hội đồng thành tâm làm việc với ngài, ngài muốn rằng khi hội-viên dẫu khi ai về nhà nấy cũng cứ thứ tự trực tiếp với ngài. Ngài mong rằng sang năm hội đồng làm việc sẽ được nhẹ nhàng và thôn hơn. Ông nghị-trưởng có đọc một bài đáp từ bằng tiếng la, ông Vinh đọc lại bằng tiếng Pháp.

Sau ngày giải tán, có thân sỹ Trung kỳ ở Huế, mới dự tiệc trà tại Gia-hội công Đông nam lâu, anh em có tuyên bố đại lược công việc bàn bạc trong mấy ngày đó cho công chúng nghe.

ĐA-LẠT

Bi-tin. — Bản-quán có tiếp được giấy báo tin mừng rằng M. Thibaut (Félix) tòng sự tại sở Công-chính là lạch-lang hà chữ đồng-điền Thibaut ở Sơn-tây viên kết-hôn với cô Nguyễn-thị-Khuê tức Jeanne quán làng Lễ-chi, huyện Tiên lữ (Hưng-yên).

M. Thibaut trong khi làm hạ-sĩ quan ở đội quân thuộc-địa có được thưởng 12 cái bội tinh và được năm lần giấy khen về việc binh.

Bản quán có lời mừng tân-lang và tân gia-nhân.

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB

32 Phố Đồng-khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chút đau đớn — Thay vàng chữa răng — Thăm bệnh.

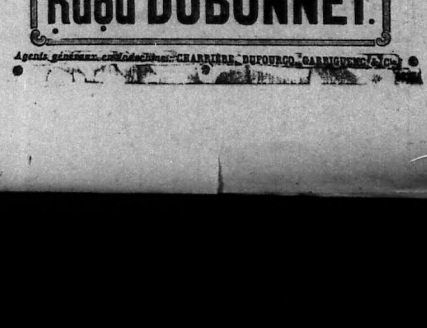
Có phòng khám bệnh cho người An-nam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3065

CÁC NGÀI MUA THAN

Các ngài có muốn mua than Criblé hay than Mena ở mỏ Espoir (Hoành-Mô) thì mời các ngài cứ đến hỏi tại nhà giấy công-ty mỏ than Đông-triều số nhà 21, đường Jules Ferry, Hải-phòng.

5.891

Agents généraux, chez Cédat frères: CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUES & Cie

PHẨM,

Thứ chè tốt thời quanh năm uống lúc nào cũng thơm ngon. Thường lắm hạng chè chỉ vào độ đầu xuân thì uống được, ít lâu thì nhạt nhẽo. Đấy là hạng chè già lá cho nên gìn giữ đến thế nào cũng không tránh khỏi được sự biến-động.

NHƯ,

Muốn được hạng chè chính hiệu NINH-THÁI thời quanh năm lúc nào cũng ngon thơm. Vậy qui-khách muốn tránh sự biến-động ấy xin chực tiếp quả bọ chiếu cố cho bản-hiệu tại Hanoi, Haïphong và Nam-định.

NINH-THÁI-HIỆU
số 10, phố hàng Ngang, Hanoi
số 113, phố Khách, Haiphong
số 78, phố hàng Trống, Nam-định
Kính-cáo

祥和裕
YU-WO-TSEONG

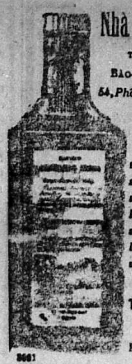
VENTE EN GROS
48, Rue des Cantonnais, 48
Hanoi (Tonkin)
TÉLÉPHONE N° 256

Bản-hiệu có bán buôn các thứ nốc nhiều, hàng tàu nhiều lắm, hàng thật tốt, giá thật rẻ.
Có bán cả hàng ta (Xác-hộ) như the, nuyền, lĩnh, lụa, bông, quế, vỏ vàn... cả hàng Saigon như lĩnh, the, vỏ vàn.
Nay mới có áo dạ các mài, làng thâm, mangs đen và mới màu rộng khổ. Những hàng này bản buôn từng tấm, chứ không bán lẻ và không có mẫu gửi đi mời tỉnh, vì hàng còn nguyên không thể cắt được.
Qui-khách ở gần nên đến bản hiệu mà mua, còn ở xa thì gửi thư về, bản hiệu sin gửi contre remboursement.
Cẩn-bạch
YU-WO-TSEONG
5018

ĐỒ KIM-HOÀN
BIJOUX GOLDTUBÉ
Dùng rồi lại bán lại 1 fr. một gam
2 fr.00
Tiền cước : 0.60

Các thứ nhẫn gọi là BAGUES ECUSSON trên mặt, thợ là chắc chắn đúng tuổi. Có khắc hai chữ đầu tên, hoặc khắc cả tên như « MARIE », « SUZANNE », « SOUVENIR », giá : 1 fr. 75. Xin quý-khách hiện rõ số cái kiểu nhẫn muốn mua.
Hôm nay các ngài mua một cái nhẫn, nếu các ngài không ưng ý, thì chuyển tên sau bản hiệu sẽ tiền lại tiền.
Còn như cái khổ nhẫn, thì các ngài lấy một miếng giấy bồi, khoét một cái lỗ vào đấy làm mẫu. Rồi gửi một cái mandat 2 fr. 20, điền hiệu
BIJOUX GOLDTUBÉ, Rayon E
211, Rue Saint-Honoré, PARIS
thì chuyển tên sau các ngài sẽ nhận được, gửi nhẫn và quyển Catalogue có vẽ những đồ bằng.

Nhà Ba-chuông
TỨC LÀ HIỆU
BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khi huyết suy yếu, thần thể mỏi mệt gầy còm, hay bị kém huyết sinh ra rao phổi, làm cho hay ho nốt.

ẤY LÀ :
THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT
MÁU BỔ 1 $ 40

3061

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống. Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Thế nào là bệnh trĩ?

Bệnh chỉ là mọc mụn trong đại chàng mà sinh ra, nên đã mắc bệnh thì đại tiện đau sót một nhọc, sau khi đại tiện lại thấy ra huyết. Thường gọi là lòi rom. Ngài nào có bệnh này nên kịp chữa, để lâu có thể ăn thủng đại chàng.

Vậy xin Liệt quí lưu tâm giới thiệu cho vạn tộ.

TRƯƠNG-QUẾ-LÂM
TRÍ KHOA Y-SINH
26 Phố hàng Bông Hanoi
1853

Hỡi các ông mắc bệnh trĩ, nên các ông đã dùng đủ các món thuốc mà mà chưa khỏi thì nên mua thứ thuốc nội POMMADE HOYER, chữa ít ngày thì sẽ thấy công hiệu. Thuốc nội hộp có chứng nhận.
Dépôt tại hiệu thuốc Hoyer 32 Boulevard Gambetta — Hanoi — Hiệu thuốc LAPEN & LAGARDE.

Lừa thuốc bột
SUDOL
thì trừ khắc tuyệt nọ
RÔM-SÀY

Lúc đang ngứa ngáy khó chịu được rắc thuốc Sudol thì thấy dễ chịu lạ thường, mà sau rôm-sảy không mọc lên được nữa.

Thuốc này quý vô cùng, mà giá lại rẻ.

Một hộp lớn : 0 $ 50

Bán tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
Số nhà 59, phố Tràng-tiền
HANOI
3002

NHÀ BÁ-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, huyết kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTÈS

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy dọt.

Giá tiếp 0 $ 90

COLLYRE JAUNE
SELON LA FORMULE DU
DOCTEUR CASAUX
DIRECTEUR DE L'INSTITUT OPHTALMOLOGIQUE
PROFESSEUR A L'ÉCOLE DE MÉDECINE DE L'INDOCHINE
THUỐC CHỮA MẮT CỦA QUAN Y-KHOA BÁC-SĨ CASAUX
Giám-đốc nhà thương chữa mắt hàng Gà, Hanoi, đã kinh-nghiệm mà chế ra để chữa cho người Annam.
Kiến-hiệu lạ thường — Không sốt
Để lâu không hỏng — Rẻ tiền
Giá một lọ có ống nhỏ rọt . . . . . 0 $ 90
ĐỘC QUYỀN BÁN TẠI :
PHARMACIE CHASSAGNE
59, Rue Paul-Bert, Hanoi
3035

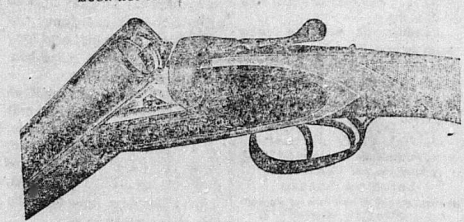
Hiệu bào-chế J. BLANC
L. BLANC kê-nghiệp
Lập tự năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin
Giây nói số 59

VÊT ĐÊN ĐÓ MÀ HỎI :

ENU KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm và đàn bà ở cữ . . . . . Một litre :* **2 $ 40**
Trước khi ăn cơm uống một cốc con.
ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai :* **1 , 25**
GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai :* **1 , 25**
Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghip và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đeu dùng được cả.
SIROP D'HÉMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm ưng 3 hay 4 muỗm. . . . . Một chai :* **1 , 25**
GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều. . . . . Một chai :* **0 , 80**

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thư về, bản-hiệu xin trả lời ngay
Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu
3003

DELEULE ET DETOUILLON
76, Rue Jules-Ferry, Hanoi
Súng và thuốc đạn Hiệu « *Verney Carron* »
MUỐN HỎI TIN TỨC GÌ HAY GIÁ CẢ SẼ TRẢ LỜI NGAY

NHỮNG VẾT XẤU Ở NGOÀI DA

cũng là diệt mạc già đi, là bởi các chất đựng nên da khô đi.

THỨ CRÈME SIMON

giữ cho da mềm mại, giữ cho người trẻ và đẹp luôn. Trừ được hắn nắng, bệnh cảm thử, và các dấu sâu bọ đốt, vân vân.

Phấn và xà-phòng Simon

NHÀ BA-CHUÔNG
TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS
54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0 $ 60 một ống sáu cachets
3001

Ai các ngài lâu đã dày đến thế nên mệt hoạng, hễ dùng

Thuốc bột Saint André

thì sẽ thấy kiến hiệu tức thì.

Các sự đau đớn đã liều tán đi, các ngài lại được khỏe mạnh như thường

Thuốc bột Saint André

lại chữa các bệnh như là :

Đau tỳ vị, bệnh dạ dày, bệnh ợ chua, vân vân...

Giá bán : 0 $ 85 một lọ

Hỏi tại hiệu Bào-chế
CHASSAGNE
9, Rue Paul Bert, Hanoi
3002

GRANDS MAGASINS RÉUNIS
PHỐ PAUL-BERT — HANOI
MUA SẮM 1926 1927

MÁY THÁO KÉP và đóng kép, kiểu Anglê	0 $ 80
ĐẠN CÔNG J. R., cal. 12 et 16, la boite de 12	0 $ 90
MÃ TỬ có chất nhồi, cal 12 et 16, mỗi bao nặng 250 grammes	1 $ 00
TÚI ĐEO bằng toile havane, rabat cuir, có túi gai	2 $ 75
GIẢY ĐEO ĐẠN bằng toile havane, ống bằng da	1 $ 25
VẢI THẮNG mỗi hộp nặng 250 grammes	0 $ 40
LIỆU đóng chì và đóng thuốc T và M	0 $ 80
VỎ ĐẠN xanh bán thuốc đen, cal. 12. Một trăm. / cal. 16. »	1 $ 60 / 1 $ 55
VỎ ĐẠN mũi đa cam bán thuốc T, cal. 12. Một trăm. / cal. 16. »	3 $ 20 / 3 $ 00
VỎ ĐẠN (saumon) bán thuốc T, cal. 12. Một trăm. / cal. 16. »	2 $ 80 / 2 $ 70
ĐẠN GIẢ đủ các hạng . . . Mỗi túi 5 kil.	2 $ 30
THUỐC ĐEN . . . Mỗi hộp 100 gr.	0 $ 40
THUỐC T . . . Mỗi hộp 100 gr.	1 $ 10

Có bán đủ các thứ súng thượng hảo-hạng « DARNE » « CHARLIN » « VERNEY CARRON »

Ta chỉ hút thuốc-lá
HIỆU
MÉLIA
mà được
KHOÁI-TRÍ và TINH-THẦN !

BAO GIẤY ĐỎ CÓ ẢNH MÙI ĐẸP
MARINA
BAO GIẤY TRẮNG HIỆU KIM-CƯƠNG
DIAMANT

Bán tại : L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoi, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saïgon, Pnom-Penh.
3007

BANQUE DE L'INDOCHINE
ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG
東法滙理銀行
SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi :
21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 192. 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 11 Décembre 1925.

Tư bản dự định :	Francs 12.000.000
Tư bản nộp rồi :	» 68.400.000
TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1294 :	» 81.089.020

Chánh quán tại : Paris (VIIIe), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự :	M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng thanh-tra hàm, Chánh chủ mãn hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).
Phó trị-sự :	M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Việt Thiết-lộ.
Tổng chủ nhiệm :	M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haïphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Hiệu viết tắt để gởi điện-tín : INDOCHINE.
3045

Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn — Le Gérant : NGUYỄN-VĂN-LUẬN

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường. (Từ microfilms của Đại học Cornell)